

Pagina 7 Ons Belang

Feest bij de buurtvereniging

Pagina 14 Tieske Slim

vertaalt Tsjechische romans

Pagina 10 Dichter bij de wijk

Een middag vol poëzie

Een wervelende voorstelling

Door Erik Weersing

Nieuwkomer in de wijk Jelle Slot met hulpje Avrora Petrosov.

Foto: Frans Geubel

Aan de rand van onze wijk ligt, verscholen achter een wat roestig hek, de Paradijsvogeltuin; een braakliggend terrein, wat rommelig, wat ongeordend – een kleine wereld op zich. Ooit stond op deze plek een cementfabriek en reden de cementmolens af en aan. Nu vinden er bijzondere activiteiten plaats. Zo werd er in het laatste weekend van april drie keer de voorstelling 'Overhoop' opgevoerd – een manifestatie voor en door de wijk, met toneel, zang en dans. Op basis van gesprekken met wijkbewoners, aangevuld met ervaringen die de spelers zelf aandroegen, hebben Anke Odinga (tekstschrijver) en

Rozan Vergeer (cultuurcoach van de wijk, regisseur) een scenario op papier gezet dat een levendig beeld van de Oosterparkwijk geeft. De twee hebben een reeks zeer uiteenlopende bewoners gecreëerd, zoals een jonge vrouw die alleen maar wil verhuizen, wég uit deze wijk, en een alleenstaande moeder van een reeks jonge kinderen, die Storm, Zus, Maan, Lente, Kees ... enzovoort heten. Er loopt een wat arrogante madame rond. Op een stoeltje naast zijn voordeur zit een nieuwsgierige buurman die alles in de gaten houdt. Een voortdurend wat hyper reagerende beheerster van een weggeefkast (door een

buurtbewoner consequent 'een wegwerp kast' genoemd) draaft heen en weer.

Alette Vleems, kostuumontwerper, heeft de kleding voor de spelers bedacht en uitgewerkt, waarbij ze ieder personage een eigen opvallende kleur meegaf, passend bij de rol. Voor de toeschouwer kwam dit de herkenbaarheid ten goede.

Samen en alleen

Een speciale rol heeft de nieuwkomer in de wijk. Zijn ervaringen met de andere bewoners lopen als een rode draad door de voorstelling. Hij wil graag een echte Oosterparker

worden, maar slaat met zijn gedrag voortdurend de plank mis. "Wanneer wordt het Oosterpark echt mijn thuis?", verzucht hij, als hij weer een keer iets verkeerd heeft gezegd. Dat is, denk ik, een centraal thema in het toneelstuk – de behoefte aan contact, aan vriendschap, aan liefde, behoeftes die iedereen voelt, maar die in het dagelijks leven vaak botsen op de werkelijkheid. Het verlangen naar samenzijn tegenover de realiteit van het alleen zijn. Een dame die oorspronkelijk uit het Caraïbisch gebied afkomstig is, beschrijft in beeldende termen haar vriend – een grote man met blauwe

ogen, brede schouders en sterke handen, een droom van een man. Roberto heet hij. Maar hij bestaat enkel in haar fantasie... De jonge vrouw die het liefst naar elders wil verhuizen, bekend dat de enige man met wie ze over haar gevoelens spreekt, haar psycholoog is. Iemand anders constateert dat hij van de burens wel de scheldwoorden kent die ze elkaar toeschreeuwen, maar niet hun echte namen.

Verder lezen?

Dit artikel gaat verder op pagina 5.

Groentje

Worden wij wakker?

Door **Petra Beekhuizen Khan**

Van hopeloos koud en nat, naar een hele droge, hete periode. Door de winter is het grondwater wel op peil, maar de bovenlaag van de aarde kurkdroog. Dit betekent dat oppervlakkig wortelende planten het moeilijk kunnen hebben.

Gemaaid gras ziet hier en daar geel van de droogte, maar ons park ziet er grotendeels groen uit. Het maaibeeld werpt nu al zijn vruchten af, want het lijkt erop dat als je het gras laat groeien, de droogte er minder tot geen vat op heeft. Diversiteit is ook een antwoord.

Het is niet alleen hoger gras dat er te zien is, maar er komen ook allerlei soorten bloemen tussendoor groeien, zoals bijvoorbeeld de Pinksterbloem. Wie kent die nog? Een bloemetje met heel lichtroze blaadjes. Ik herinner me die uit mijn jeugd, de velden stonden er vol mee.

Ons park ziet er tegenwoordig wat woest uit. Een beetje als iemand die na jaren besloten heeft zijn haar lang te laten groeien. Veel vinden het leuk staan en sommigen vonden het korte haar leuker. Leuk of niet, een feit is dat we in een periode van klimaatverandering zitten, dat alles erg uit balans is en we daarom iets moeten doen.

Vroeg in het jaar waren er mensen die begonnen te snotten, omdat er al pollen in de lucht zaten. Door het extreme weer; te nat, te droog, te warm, plotselinge kou, hebben de insecten het heel moeilijk. Er vliegt nauwelijks iets in de lucht. De Blauwe Sering in onze tuin stond onlangs voluit te bloeien. Een aantal jaren geleden heb ik een filmpje gemaakt van hoe elk bloemetje trilde en zoemde (van geluk, wil ik bijna zeggen) maar dit jaar? Ik was blij als ik drie bijen tegelijk kon ontwaren.

Mensen laten we goed wakker worden of blijven. De natuur steunen en helpen weer in balans te komen, betekent

onszelf steunen. We willen onze kinderen dat lekkere sappige appeltje toch mee blijven geven naar school? Sterker nog, we willen overleven toch? De natuur redt het uiteindelijk wel, maar wij?

Ik heb het gevoel dat we ons soms niet genoeg realiseren dat we deel zijn van de kringloop, waarin alles en iedereen belangrijk is en verbonden, ook die kleine vliegen kriebelbeestjes die er wel voor zorgen dat de appelboom bestoven wordt. Zonder bestuiving, geen vruchten. De bloemetjes en de bijtjes, het eeuwenoude verhaal. Zo blijft de wereld draaien.

Laten we nog meer bloemen, planten en bomen in de grond zetten, tegels verwijderen, vijvertjes aanleggen, rommelhoekjes maken en insecten hotels ophangen. Als je niet van die beestjes houdt, hou dan in ieder geval van jezelf, want als zij er niet meer zijn gaan wij het ook heel moeilijk krijgen!

GEDICHT

JENNY

Onder het lover der bomen
ligt Jenny te dromen
een libelle ver kent haar been
ze is met Anton in Friescheveen
de roeiboot glijdt door het water
op de oever fluit een pater
ze trekt haar bloesje uit
een eend snatert luid
de zon schijnt op haar rug
Anton slaat naar een mug
wat is hij toch sportief
en ontzettend lief
hij geeft haar een zoen
vanavond wil ze het doen

E. FILIPPUS

AANKONDIGING

OosterArt kunstmarkt

Door **Erik Weersing**

Schrijvers, schilders, dichters, beeldhouwers, pottenbakkers – op de OosterArt kunstmarkt die jaarlijks door de werkgroep Oosterpark Nooit Saai (ONS) wordt georganiseerd, zijn altijd de meest uiteenlopende artistieke uitingsvormen te bewonderen. Dat maakt de markt zo levendig en gevarieerd. Ook deze keer hebben zich kunstenaars van diverse pluimage aangemeld. Zo exposeert Fiana de Raaf (van Zeefdruk Studio Corvo) in haar kraam zeefdrukken, presenteert An Boeks zelf-geweven doeken en sjaals en showt Alette Vleems – die onlangs nog veel succes oogstte met haar kleding voor de toneelvoorstelling 'Overhoop' – haar exclusieve modelijn. Stephen Beale is

een multitalent. Hij is zowel beeldhouwer als meubelmaker als straattekenaar. Het is nog een verassing waarmee hij deze keer voor de dag komt. Yarick Westein overtreft Stephen nog in veelzijdigheid. Hij is een multitalent in het kwadraat. Behalve dat hij beeldhouwer en illustrator is, schrijft hij gedichten en maakt hij grote poppen waarop je kunt zitten, zogeheten knuffelkunst. Als pseudoniem heeft Yarick gekozen voor de naam 'Manna' – dat 'wat is dat?' betekent. Met zijn beelden hoopt hij deze vraag bij het publiek op te roepen. Nieuwsgierig geworden? Op de kunstmarkt heeft u alle gelegenheid zijn werk op uw eigen wijze te interpreteren.

Attracties

In het verleden vond de

kunstmarkt plaats in en rond de Blauwe Boerderij aan de Lindenhof - met wie ONS samenwerkte bij het organiseren van het evenement. Ineke Bakker is inmiddels gestopt met haar activiteiten in de Blauwe Boerderij, en dus ook met het voorbereiden van de kunstmarkt. Maar ze levert er nog wel een bijdrage aan. Van half twaalf tot kwart over twaalf geeft ze een cursus mandala tekenen. En er staan meer attracties op het programma. Zo wordt om elf uur de markt geopend door George Amofa en zijn drumband. Het belooft een spetterend optreden te worden. Verder brengt 'Eusterpaark' om kwart over twee een aantal liederen uit zijn repertoire ten gehore. Het wijkkoor heeft in de korte tijd dat het bestaat

grote bekendheid gekregen. Ongetwijfeld zal het kleine concert opnieuw veel publiek trekken.

Als nieuwe locatie voor de kunstmarkt is gekozen voor het schoolplein van wijkcentrum 'bij Van Houten' aan de Oliemuldersweg. En de datum staat ook al vast: 9 september. Vanaf elf uur 's ochtends bent u hier van harte welkom. Er wacht u een afwisselend aanbod aan kunst.

De OosterArt kunstmarkt wordt op 9 september gehouden op het schoolplein van wijkcentrum 'bij Van Houten', Oliemuldersweg 47. Tijd: tussen elf en vier uur. Er is op de kunstmarkt nog plaats voor enkele kunstenaars. Kosten: 18,50 euro per kraam. Inclusief achterflap: 28,50 euro. Aanmelden kan via het emailadres: ooster.artgroningen@outlook.com

An Boeks en Stephen Beale op de OosterArt kunstmarkt van vorig jaar.

Foto's: Emma Westers

COLOFON

Wijkkrant Oosterpark
(verschijnt 6 keer per jaar)

Redactie

Petra Beekhuizen Khan
Frans Geubel
Alan Haveman
Jamo Hoogeboom
Mark C Hoogenboom
Kevin Wagenaar
Erik Weersing

Hoofdredactie

Jamo Hoogeboom

Vormgeving

Kevin Wagenaar

Bezorging wijkkrant

Bij klachten over
bezorging wijkkrant
Tel: 06-42510350

Advertentieverkoop

Noordpers b.v.
Uithuizen
kranterij@noordpers.nl
Jan-Jaap Bakker
Tel: 0595-437777

Contact redactie

Tel: 06-42510350
redactie
@wijkkrantoosterpark.nl

De redactie houdt zich het recht voor
ingezonden stukken in te korten,
te corrigeren en/of zo nodig te
redigeren.

Bewonersorganisatie Oosterpark

"Hart voor de wijk"

Telproject Telraam

Om meer inzicht te krijgen in de verkeersbewegingen in de wijk, lanceert de gemeente het (pilot)project Telraam. Twintig Oosterparkers stellen een hoekje van hun vensterbank beschikbaar, vanwaar met zogeheten Telraam S2 sensoren het verkeer volautomatisch wordt geteld. Deze sensoren registreren alleen de verkeersbewegingen van deelnemers als fietsers, brommers en bussen en herkennen dus geen individuen of kentekenplaten.

Het verkeer verandert en de gemeente Groningen wil met deze nieuwe teltechniek meer

inzicht krijgen in nieuwe verkeerssituaties in woonwijken. Belangrijke onderzoeksvragen zijn bijvoorbeeld welke piekmomenten een dag heeft (denk aan de vele pakjesbezorgers in de straten), welke routes fietsers het vaakst nemen en hoeveel zwaar verkeer er door de wijk rijdt. De BO faciliteert het onderzoek, maar vraagt daarvoor ook iets terug. Zo beslist de BO mee over de tellocaties en worden de meetgegevens openbaar gemaakt. Het project gaat na de zomervakantie van start en duurt een half jaar.

Recreatie woonschepen

Samen met vertegenwoordigers van de woonbootbewoners aan het Oosterhamrikkanaal is de BO al geruime tijd in gesprek met de gemeente over de nieuwe ligplaatsen van de woonschepen en de herinrichting van de groenstroken langs het kanaal. De BO en de bewoners eisen dat deze groenstroken niet mogen uitnodigen tot recreatie. Weliswaar

is het water van iedereen en moeten de zichtlijnen voor Stadlers bewaard blijven, iets anders is dat de kade een veredeld strand wordt, waar achter het voordek tot diep in de nacht luidruchtig wordt gekletst door landrotten en de rommel tot in lengte van jaren achterblijft. Binnenkort worden de ideeën over de strook besproken met de bewoners.

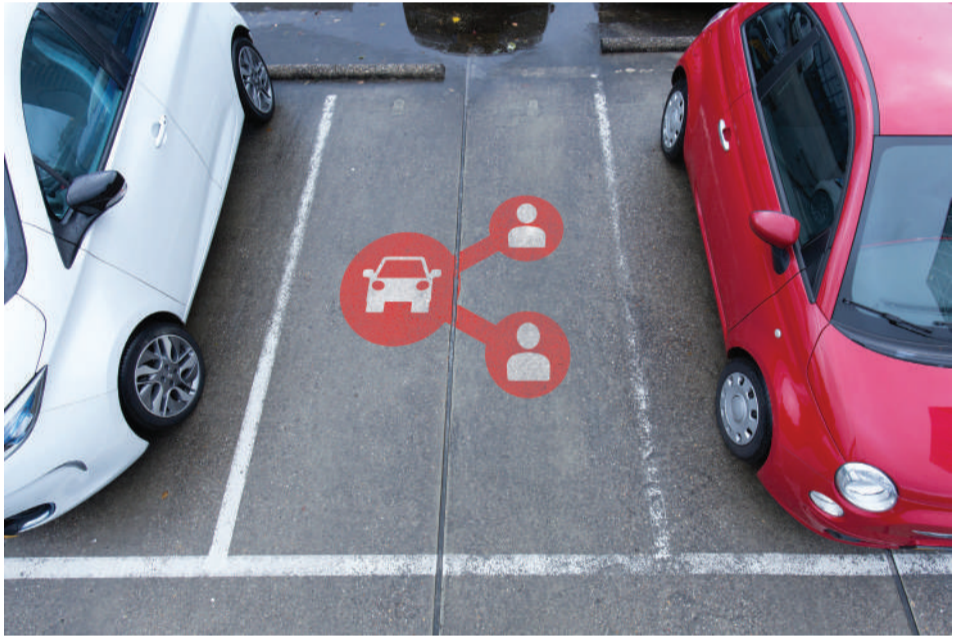
Elektrische deelauto's

Zaterdag 20 mei was er een informatieve bijeenkomst over een proef met elektrische deelauto's in de wijk, georganiseerd door de gemeente Groningen en de aanbieders Greenwheels en EasyDriving.

De BO was niet onverdeeld positief over dit gebeuren. Belangrijkste kritiek was dat het aanbod weinig was afgestemd op de vragen van potentiële gebruikers. En er zijn natuurlijk veel vragen, omdat elke automobilist

een andere wens heeft – de een wil een kastje halen in IKEA, de ander wil op familiebezoek in Schoonloo, weer een ander is voornemens met vakantie naar Spanje te rijden.

De BO en de gemeente bereiden nu een nieuwe manifestatie voor, met veel meer aandacht voor de concrete behoeften of vragen van bewoners. We houden je op de hoogte via Facebook en onze website.

Tot slot

De BO heeft een nieuw logo! Het is geel (een kleur die je veel ziet in de wijk), hoekig (een ode aan de Amsterdamse School) en warm (zoals de Oosterparkwijk dat ook is). Binnenkort zal het te bewonderen zijn op de socials, kranten, stickers, petten, haarbanden, tassen, voetbalshirts – en op briefpapier. De onthulling volgt spoedig!

De zomervakantie komt eraan. Van 22 juli tot en met 3 september is de BO afwezig. Een mailtje sturen kan natuurlijk altijd.

Wij wensen alle Oosterparkers een hele fijne zomer toe!

Bewonersorganisatie Oosterpark

- Wij zijn bewoners van de wijk, die zich inzetten voor de wijk
- Ons doel is informatie, inspraak en draagvlak voor de bewoners
- Waar nodig en waar wij kunnen bieden we ondersteuning
- Een actie, probleem of feestje; laat het ons weten
- Jij kan ook ons helpen, stuur een mailtje of kom langs!

VOLG DE BO

- 🌐 <https://oosterparkgroningen.nl/>
- 📘 OosterparkGroningen
- 📧 OPWGroningen
- SCHRIJF EEN E-MAIL**
- ✉ bestuurbo@hotmail.com

SCAN DE QR-CODE VOOR ONZE SITE

VERVOLG VAN PAGINA 1

“Een wervelende voorstelling”

Kak

Het decor – gemaakt onder leiding van Thijs Koster – bestaat uit een lange houten wand met een reeks aan deuren. Iedere deur staat voor een bewoner. Op gezette tijden komt er iemand naar buiten. Maar wat speelt er achter die voordeur? Is alles wel wat het lijkt? De arrogante madame blijkt een opstandige dochter te hebben die haar uitscheldt en kwaad bij haar wegloupt. De beheerder van de weggeefkast vraagt zich ten einde raad af hoeveel ze nog te geven heeft. “Ik geef mezelf nog een keer weg!” De moeder van de reeks jonge kinderen die de hele wereld lijkt aan te kunnen, wordt het ook wel eens te veel. “Het is iedere dag weer kak opruimen, alles zit altijd onder de kak, mijn hele huis stinkt naar kak – kak! kak! Kak!”

De kleding

Het verhaal eindigt hoopvol. De bewoners komen nader tot elkaar, wat mooi gesymboliseerd wordt doordat ze de helft van hun kleding uitwisselen – met dank aan Alette Vleems die dit met haar ontwerp mogelijk heeft gemaakt. Misschien toont deze actie ook aan dat de diverse bewoners bij nader inzien niet zo erg van elkaar verschillen als het op het eerste gezicht lijkt. De jonge vrouw die alleen maar weg wilde uit deze buurt, komt erachter dat de Oosterparkwijk toch haar thuis is. Er ontwikkelt zich iets moois tussen haar en de nieuwe bewoner – dat is natuurlijk een goede reden om te blijven. En er lijkt onverwacht ook een romance op te bloeien tussen de kinderrijke moeder en de dame die al jaren van Roberto droomt. Kortom: eind goed, al goed.

Thema's

Er zat veel vaart in de voorstelling, de verschillende scènes sloten vlekkeloos op elkaar aan en de acteurs hadden zich goed in hun personages ingeleefd. Speciaal applaus verdienen de twee tienjarige schoolmeisjes, Avrora en Myhra. Ze kregen de lachers op hun hand met opmerkingen als “waarom mogen we in het donker niet naar buiten? In het donker kun je het beste verstoppertje spelen” en “er bestaan wel opvoedcursussen voor ouders met lastige kinderen, maar niet voor kinderen met lastige ouders”. Avrora zette de nieuwsgierige buurman op zijn nummer toen hij vroeg of ze eigenlijk een jongen of een meisje was. Ze antwoordde resoluut “ik ben Avrora!” Daarmee was ook even het thema gender aangeroerd. Het eenoudergezin kwam eveneens aan de orde. Op zijn vraag sinds wanneer ze een vader had, kreeg de buurman als antwoord “sinds ik verwekt ben!”

De koren

Het Klein Wijkkoor Eusterpaark, voor de gelegenheid in een kostuum van bladeren gehuld, verlevendigde de voorstelling met een aantal liederen, die zeer uiteenlopend van aard waren, zoals het gevoelige Slowaakse wiegenliedje ‘Dobru Noc’ en het uitbundig gezongen ‘drollenlied’ – op de melodie van de Italiaanse partizanenklassieker ‘Bella Ciao’. Het kinderkoor, onder leiding van Lucie Dekker, zong “you gonna miss me when I’m gone”. En er waren intermezzo's met de kinderdansgroep van Tim Braams.

Wijsheden

Er valt nog veel meer over ‘Overhoop’ te vertellen. Zo was er een hilarische scène waarin twee dames vijf praktische tips gaven hoe je contact met de burens kunt maken – waaronder het advies pak-

De kinderdansgroep onder leiding van Tim Braams & Tjarda Wolters.

Foto's: Frans Geubel

ketjes te bestellen en de deur niet open te doen wanneer deze bezorgd worden. En er waren, als in een klassiek toneelstuk, zogenaamde ‘terzijdes’, die op rijm commentaar op de gebeurtenissen gaven. Het was een rijke voorstelling, waarin veel aspecten van de samenleving werden aangeroerd. Met heren door de tekst een aantal fraaie wijsheden gestrooid, die niet zouden misstaan op een tegeltje. Zoals het gezegde waarmee Avrora ‘Overhoop’ afsloot: “Als iedereen er mee bezig is gezien te worden, wie kijkt er dan nog?”

Elina

Maar met de uitspraak van Avrora was de voorstelling helemaal nog niet afgelopen. Er kwam nog een toegift. Onverwacht trad uit een van de deuren Elina Mykheleva naar voren, de Oekraïense operazangeres die een jaar geleden naar Nederland is gevlucht en nu op de grote cruiseboot in het Eemskanaal verblijft. Ze begon te zingen – het aloude ‘You’ll never walk alone’ – ze zong het met

Marijke Zondervan & Belkys Maria Montero de la Rosa; op de achtergrond Avrora Petrosov en Myhra Schilt.

een kracht, een inzet en een vitaliteit waarmee ze mij, en mij niet alleen, overdonderde, meesleepte en tegelijkertijd

ontroerde. Het talent dit bij het publiek teweeg te brengen is alleen heel grote artiesten gegeven.

Hanneke Hoitink & Jelle Slot.

Operazangeres Elina Mykheleva: ‘You’ll never walk alone’.

Olesia Liashova

Een Oekraïense kunstenaar in Nederland

Door Erik Weersing

De oorlog in Oekraïne duurt nu ruim een jaar en er is nog geen enkel uitzicht op een oplossing. De strijd aan het oostfront gaat onverminderd door, zonder dat een van beide partijen grote terreinwinst boekt. Onderhandelingen die een uitweg uit deze impasse zouden kunnen bieden, zijn niet aan de orde. Vrede lijkt hiermee ver weg. Dit betekent dat er voor de Oekraïners die hun land ontvlucht zijn, voorlopig geen zicht is op terugkeer. Dit geldt ook voor de enkele tienduizenden vluchtelingen die in Nederland zijn opgevangen. Sommigen proberen hier, zo goed en zo kwaad als dat gaat, een nieuw bestaan op te bouwen. Dat laatste gaat zeker op voor Olesia Liashova. Met haar moeder en twee jonge kinderen kwam ze via Tsjechië, Ter Apel en Haren uiteindelijk in Peize terecht.

Petrykivka

Olesia is kunstenaar en vond met haar gezin onderdak bij een collega-kunstenaar en haar man die aan de rand van het dorp een voormalig schoolgebouw bewonen. Deze hadden, sinds de kinderen uit huis zijn, ruimte over. Olesia heeft er de beschikking over een kleine, eigen unit. En dat is nog niet alles. Ze kan ook van het atelier gebruik maken dat in een van de lokalen is ingericht. Hierdoor was ze in staat snel weer aan de slag te gaan. De zakelijke kant verliest ze daarbij niet uit het oog. Met haar werk heeft ze inmiddels op verschillende kunstmarkten gestaan. Olesia heeft twee specialiteiten. Ze schildert op zijde. En verder beoefent ze een kunst die 'petrykivka' wordt genoemd – een traditionele Oekraïense schilderkunst waarmee aanvankelijk muren van huizen werden gedecoreerd, later ook uiteenlopende gebruiksvoorwerpen, zoals kasten, borden en doosjes. Olesia schildert daarnaast wenskaarten en notitieboekjes. Kenmerkend voor de stijl van petrykivka zijn de sierlijke, kleurrijke bloemmotieven. Het is een vorm van volkskunst, die min of meer te vergelijken is met onze Hindelooper schilderkunst. In Nederland wordt dit genre vaak afgedaan als ietwat oubollige folklore. In Oekraïne is dat allerm minst het geval. Daar staat Petrykivka in hoog aanzien.

Docent

Behalve kunstenaar is Olesia ook docent. Tot een klein anderhalf jaar geleden was ze verbonden aan een educatieve instelling in Kiev, waar kinderen uit het hele

land gedurende een aantal weken onderwijs kregen in de meest uiteenlopende vormen van kunst. "Ik had textiel als specialiteit en probeerde de creativiteit van de leerlingen te stimuleren door hun te laten zien wat je allemaal met bepaalde stoffen kunt doen. Met het materiaal dat we voorhanden hadden, maakten we kleine kunstvoorwerpen. De instelling was ondergebracht in een aantal panden die nog uit de Sovjettijd stamden. Deze zijn destijds gebouwd als vakantieresort voor de hoge heren uit de partij. Zij konden daar om de zoveel tijd eventjes op adem komen. Bij de bouw was aan alles gedacht. Zo waren er ook schuilkelders aangebracht – allemaal voorzien van elektriciteit, stromend water, sanitair en verwarming. Na de inval van de Russen, op 23 februari vorig jaar, en er bommen op de stad vielen, hebben we in die schuilkelders beschutting gezocht."

De oorlog

Op de vraag of ze de Russische inval verwacht had, geeft Olesia een afgewogen antwoord. "Het was een horror-scenario, waarvan we ons niet konden voorstellen dat het ooit werkelijkheid zou worden. Maar achteraf hadden we het kunnen weten. Al sinds 2014 wordt er in de Donbas gevochten, in het oosten van Oekraïne. Het was duidelijk dat de Russische leiders het daar niet bij zouden laten. Ze wilden meer van ons land in handen krijgen dan enkel de Donbas. Maar Rusland is onmetelijk groot. Waarom moeten ze er nog meer land bij hebben? De Russen zeggen dat ze ons willen bevrijden – maar waarvan? We hoeven niet bevrijd te worden. We bepalen zelf wel wat onze vrijheid is. Er zijn zeker overeenkomsten tussen beide volkeren, maar ook duidelijke verschillen. Russen nemen over het algemeen voetstoots aan wat de leiders hun op televisie mededelen. Ik kan het weten. Mijn grootmoeder aan moeders kant was een Russin. Oekraïners zijn veel kritischer. Als een leider ons niet bevalt, zetten we hem af. Hoe de oorlog afloopt – ik weet het niet. Onderhandelen? We onderhandelen niet met Rusland zolang het huidige regime aan de macht is."

De man van Olesia

Na een week in de schuilkelders te hebben gebivakkeerd, konden Olesia, haar moeder en haar twee kinderen Oekraïne verlaten. Per trein reisden ze naar Tsjechië. Olesia's man bracht hen naar het station. Het werd een emotioneel afscheid. "Zoals zoveel mannen, bleef hij achter in

Olesia Liashova poseert met haar kunst.

Kiev. Hij is in het leger en werkt er als chauffeur. Hij bestuurt militaire voertuigen en zorgt ook voor het onderhoud van de wagens. In februari, een jaar na de inval, is hij een week bij ons in Nederland geweest. Met heel veel moeite is het hem gelukt daarvoor de juiste papieren in handen te krijgen. Maar na een week moest hij terug. Dat was erg moeilijk voor ons. Natuurlijk maak ik me zorgen om hem. Ik volg iedere dag het nieuws. Toevallig was het vanochtend rustig in Kiev. Maar op andere dagen wordt er gebombardeerd en vallen er slachtoffers."

De sjaal

Omdat al heel veel Oekraïners hun toevlucht in Tsjechië hadden gezocht, is Olesia met haar gezin vrij snel na aankomst doorgereisd naar Nederland. Daar werden ze, na enkele omzwervingen in het noorden van het land, opgevangen door het echtpaar in Peize. Hoewel de toekomst voor Olesia, haar moeder en haar twee kinderen, hoogst onzeker is, kwamen ze in het Drentse dorp tot rust. En Olesia is weer aan het werk gegaan. "Ik ben heel voorzichtig begonnen – met het beschilderen van een zijden sjaal. Mijn eerste werkstuk, na de vlucht uit Oekraïne. Die sjaal heb ik 'Renaissance' genoemd. Hij betekent heel veel voor mij. Die sjaal staat symbool voor mijn wedergeboorte als kunstenaar in Nederland. Hier ben ik weer tot leven gekomen. Hier heb ik een nieuwe start gemaakt. Die sjaal verkoop ik niet. Of iemand moet me er heel veel geld voor bieden... Nee, dan nog denk ik niet dat ik hem van de hand doe. Er zit voor mij veel te veel gevoelswaarde aan vast. Die sjaal hoort bij mij."

Olesia is op 9 september met haar werk aanwezig op de kunstmarkt die op die dag gehouden wordt op het terrein van 'Bij van Houten' aan de Zaagmuldersweg. Olesia is te bereiken via email: bigooudi@gmail.com

GEDICHT

De wind

*De wind, hij is bijzonder
en ook weer zo gewoon.
Bij 't algemene weerbeeld,
zet hij heel vaak de toon.
Nadrukkelijk aanwezig,
is het hier niet, dan is 't daar.
En in het kleinste struikje
word ik hem soms gewaar.
Hij kan je koest'ren, strelen
maar maakt je soms ook bang
met hard trompetgeschetter.
En soms klinkt het als gezang.
Daarna, bij windkracht negen,
een orgie van geweld.
Maar, ook dat zachte briesje,
zo door een korenveld.
En... bij ruim dertig graden,
(als ik me niet vergis)
'k denk, dat elk zuchtje wind
van harte welkom is!*

Maria Riksten-Brouwer

Bobby's Moppentrommel

Goofy zit op het dak en maakt een vuurtje.

Mickey ziet hem en vraagt: 'Wat ben je aan het doen?'

Goofy antwoordt: 'Ik kon geen pannen meer vinden voor het avondeten, maar ik wist dat er hier nog wel een paar zouden liggen!'

Feest bij buurtvereniging Ons Belang

Door Erik Weersing

De vlaggen worden uitgehangen.

Foto's: Frans Geubel

Op 13 mei was het om elf uur 's ochtends een gezellige drukte in de grote zaal van buurtvereniging 'Ons Belang' aan de Zaagmuldersweg. Bij de bar stond een kleine rij bezoekers te wachten op koffie en thee, andere wijkbewoners hadden al een plaatsje gezocht aan een van de tafels die in de ruimte stonden opgesteld. Op strategische plekken waren etagères geplaatst, kleine stellingen, met boven elkaar geplaatste bladen, waarop tal van zoete lekkernijen stonden uitgesteld, zoals bonbons en mini-tompoezen. Er viel die dag dan ook iets te vieren. Op 13 december vorig jaar was het een eeuw geleden dat 'Ons Belang' werd opgericht en het bestuur wilde dit jubileum niet ongemerkt voorbij laten gaan. Er stond de bezoekers een feestdag vol mooie momenten te wachten.

Het boek

Het eerste hoogtepunt vond

direct aan het eind van de ochtend plaats – de presentatie van het boek dat oud-bestuurslid Siep Ploeg heeft geschreven over honderd jaar 'Ons Belang'. Een rijk geïllustreerd overzichtswerk dat een mooi beeld geeft van het wel en wee van de vereniging door de jaren heen. Het eerste exemplaar van het boek werd uitgereikt aan Eelco Eikenaar, wethouder sociale wijkvernieuwing. Deze heeft, zo vertelde hij, ooit geschiedenis gestudeerd – weliswaar heeft hij deze studie niet afgemaakt, hij mag zich dus geen historicus noemen, maar zijn belangstelling voor geschiedenis is gebleven. Vandaar dat hij het stukje geschiedenis van 'deze levendige buurt', zoals beschreven in het boek, bijzonder kon waarderen. Het tweede exemplaar werd uitgereikt aan oud-bestuurslid Frouwk Tebbes. Angela Carsouw, de huidige secretaris, memoreerde dat zij de vereniging op een spannend moment

van de ondergang heeft gered. Dat was eind jaren zestig, toen na een incident het hele bestuur opstapte – behalve mevrouw Tebbes. Zij bleef op haar post en verzekerde hiermee het voortbestaan van de vereniging. Het derde exemplaar was voor de auteur zelf. Siep Ploeg legde in zijn praatje uit dat 'Ons Belang' zich de afgelopen eeuw met tal van zaken heeft bemoeid – variërend van huisvesting, onderwijs en infrastructuur tot sociaal-culturele onderwerpen. "En als er wat aan de hand was, stonden we gelijk bij de wethouder op de stoep." Natuurlijk is er de laatste jaren het een en ander veranderd. De vereniging is met de tijd meegegaan. "Zo is het geldkistje achter de bar inmiddels ingeruild voor de pinautomaat en de elektronische kassa."

Het buurtlied

Het wijkkoor Eusterpaaark zorgde die ochtend voor het muzikale intermezzo. De heer H. Lanting, in vroeger tijden secretaris van Ons Belang, heeft in 1927 de tekst voor een buurtlied geschreven, met als oppeppend refrein:

Klein Wijkkoor Eusterpaaark zingt het buurtlied uit 1927.

*"Hoezee, hoezee, voor onze buurt hoezee!
Voor uw belang werkt Ons Belang, doe daaraan allen mee,"*

Het eerste couplet luidde:

"'t Is plicht dat alle mensen die wonen in onze buurt, verenigd zijn in Ons belang, die onze zaak bestuurt"

Het koor had er voor de gelegenheid een nieuw couplet aan toegevoegd:

*"Wij wensen jullie allen nog honderd jaar erbij,
Hier in de buurt, met Ons Belang, hier voelen wij ons vrij."*

Tevoren hadden de koorleden de tekst onder de aanwezigen uitgedeeld. Na een aarzelend begin zong de zaal het refrein en de coupletten met het koor mee.

Voor wie erin geïnteresseerd is: De originele tekst van het buurtlied is in het jubileumboek terug te vinden (pagina 20).

Kinderen

De vereniging heeft altijd veel tijd en aandacht besteed aan activiteiten voor kinderen. Op 13 mei was dit ook het geval. 's Middags was het terrein van Ons Belang volledig ingericht voor de jeugdige Oosterparker. Een enorm luchtkussen trok direct de aandacht. Verder was er een ijscokraam en een stand waar suikerspinnen werden uitgedeeld. Ook kon de liefhebber proberen met pijn en boog zo goed mogelijk een schietschijf te raken die op een muur was aangebracht. Ter geruststelling: het waren onschuldige pijlen, die aan het uiteinde geen punten hadden, maar plastic dopjes.

Ouderwetse suikerspinnen.

Oud bestuurslid Siep Ploeg met het jubileumboek, oud bestuurslid Frouwk Tebbes en huidige bestuurslid Angela Carsouw.

Dansen met zanger Johan Tel.

Het slotfeest

Het feest werd aan het eind van de middag afgesloten met optredens van de Groningse zangers Johan Tel en Alex Wieringa. Helaas heb ik door andere afspraken dit klapstuk moeten missen, maar degenen die tot het eind toe gebleven zijn, hebben me verzekerd dat beiden een show weggaven die klonk als een klok. Johan en Alex wisten met hun repertoire de zaal volledig mee te krijgen. Op zeker moment werden tafels en stoelen opzijgeschoven en gingen de bezoekers de dansvloer op. Het leidde tot een levendig – en actief – einde van een bijzonder geslaagd jubileumfeest.

Nieuws van de Leeskamer

Ingezonden door **Anneke de Graaf**

Tsja daar staan je dan voor de kast Groningana. Allemaal boeken over Groningen.

Van groot tot klein staan er planken vol met interessante titels over toen en nu van Stad en Ommeland.

En zeg nou zelf: wat weet je eigenlijk precies over Groningen. Ja, je woont en werkt er, voedt kinderen op, brengt ze naar school; regelmatig kom je in het centrum stel ik me zo voor. Maar echt weet hebben van de geschiedenis van deze mooie stad... Natuurlijk zijn er mensen die heel veel kennis hebben van wat hier speelt en heeft gespeeld. Kijk eens naar de grote groep belangstellenden bij open dagen van het Groninger Archief bijvoorbeeld. Toch is dit een kleine groep: ze weten vaak heel veel van dit onderwerp, ze lopen er alleen niet zo mee te koop.

Dus misschien tijd voor een "update". Dan kunt u in de Leeskamer in van Houten volop terecht en staat er een uitgebreide collectie boeken voor u klaar.

Ik geef een paar voorbeelden van lichtvoetig tot diepgravend.

* Interessante titels: de Groninger serie gemaakt door Beno Hofman. Prettige niet al te dikke boeken die veel plaatjes bevatten en korte hoofdstukken over verschillende onderwerpen. Zoals over het schaatsen in Groningen, de stadsschouwburg, Groninger burgemeesters en de universiteit.

* Gezellige boeken: het Groninger boek. Een klein, lekker dik boekje met heel veel plaatjes en korte stukken tekst over de meest uitlopende dingen die met Groningen de Ommelanden te maken hebben. Over het fenomeen wadlopen, de eerste tractor uit 1923, het gerestaureerde hoofdstation en

niet te vergeten heel belangrijk: Imca Marina. Echt een aanrader. Ook een fijn boek is Groningen verandert: oude en nieuwe stadsgezichten.

Foto's genomen van toen naar nu. Bijvoorbeeld Kardingene in 1992 en het Kardingene van 2007, een wereld van verschil.

Het Winschoterdiep OZ. 1988 fabrieken, onder andere graansilo Albino, de Aagrunol en Topper Banden. In 2006: de Albino is er nog, maar dan als appartementengebouwen en een complete nieuwe Griffiebrug.

Wielewaalplein in 2007 is laagbouw met wat winkels en nu een flinke verandering in de vorm van een De Groening: 150 appartementen in hoogbouw.

Zo zijn er tientallen voorbeelden te geven van de veranderende stad. Erg leuk en soms verbazingwekkend om te bekijken.

* Tot slot. Een flinke plank

diepgravende literatuur. De serie Groninger Historische Reeks. Boeken voor de echte liefhebber van de geschiedenis van stad en ommeland.

Enkele onderwerpen zijn: Het boeren erf in Groningen, Stad van het Noorden, het Ommelander borgen en steen huizen. De serie is prachtig en de boeken zien er ook nog eens heel mooi uit. Diepgravend, informatief en nodigt uit tot verder lezen.

Dit zijn dus planken met leesvoer voor iedereen die wat wil weten over de stad.

Kom gerust langs, we helpen u graag.

Openingstijden van de Leeskamer:
Maandag en donderdag van 14.00 tot 16.00 uur
Zaterdag van 11.00 tot 13.00 uur.

Ik hoop u daar te zien.
Anneke van de Graaf,
vrijwilliger Leeskamer bij van Houten.

COLUMN

Cultuur in en vanuit de Oosterpark

Door **Willem Bouman**

Ik voel mij een bevoorrecht mens.

Vorig jaar heb ik meegedaan aan de manifestatie DWDW, oftewel De Wijk De Wereld. Theater van Oosterparkers voor Oosterparkers. Een prachtig programma die mij bracht bij Het "Eusterpaarkoor". Vanuit een gekke bui in een krankzinnig zware periode in mijn leven had ik mij er voor opgegeven. In het verlengde daarvan werd ik gevraagd mee te doen aan het project "Wijkspotters". Een groep mensen uit de wijk die met elkaar mochten proeven aan cultuur in de Oosterpoort en de Stadsschouwburg. Dit duurt nog tot eind mei. Dan hebben we mogen kijken en ervaren wat Cultuur ook kan zijn. Namelijk ervaren wat er geboden wordt, erover nadenken en napraten met de groep. Erachter komen dat iedereen vanuit zijn eigen referentiekader kan en mag denken over wat we hebben gezien. Elke mening en ieder gevoel mag er zijn. Ook dat kan in onze prachtige wijk.

Dan het laatste weekend van april, een ultiem voorbeeld van hoeveel talenten op allerlei gebied we in de Oosterparkwijk hebben.

Het Theaterstuk "Overhoop". Een productie die het verhaal van de Oosterpark vertelt gezien door de ogen van een Oosterparker en verbeeld wordt door prachtige mensen uit onze wijk. Kinderen, tieners, volwassenen theatermakers, koor, dansers, decorbouwers, onze eigen couturiers, muzikanten en niet te vergeten de mensen achter de schermen en een geweldige regisseur, en zoveel meer. Een prachtige voorstelling die in staat was om drie uitverkochte voorstellingen in de bijzondere omgeving van "Paradijsvogeltuin" neer te zetten.

Heerlijk om hiervan deel uit mogen maken.

Jullie columnist Willem

MAGNIFIQUE

Ingezonden bericht

Er is een tijd van komen en een tijd van gaan, de tijd van gaan is nu gekomen.

Wegens persoonlijke keuzes willen wij onze klanten informeren dat we met onze kapsalon Magnifique stoppen. U kunt nog tot eind juli 2023 bij ons terecht voor uw kapsel. We hopen op een geschikte overname en voortzetting van de kapsalon.

Vanwege onze werkzaamheden kunnen we niet iedereen telefonisch uitleg geven, als u een afspraak maakt zullen wij u persoonlijk bedanken voor uw vaak jarenlange vertrouwen in ons.

Kapsalon Magnifique
Linneausplein 2 Groningen

TOEN EN NU

Door Frans Geubel

Over het algemeen wordt limonadesiroop, die aangengeld wordt met water, ranja genoemd.

Ranja is ook bekend van het liedje 'Sophietje' van Johnny Lion uit 1965.

*Zij dronk Ranja met een rietje,
mijn Sophietje
Op een Amsterdams terras ...*

Vrij onbekend is dat 'Ranja' een merknaam is en geen soortnaam, en dat het ontwikkeld werd in Groningen, in onze (latere) Oosterparkwijk!

Even een stukje geschiedenis: Calmer Polak kwam in 1866 vanuit Wildervank naar Groningen om op Rademarkt nr. 6 te gaan handelen in 'koloniale waren' en er likeuren te stoken. Omdat zijn neef Abraham Polak puddingpoeder in de Puddingfabriek in de Viaductstraat ging produceren, werd de eerste in de volksmond de 'natte' en de laatste de 'droge' Polak genoemd.

In 1894, het bedrijf was inmiddels verhuisd naar Oosterstraat 60, begon Calmer met de productie van advocaat en vier jaar later met het succesvolle 'Kroonkwast'.

Calmers zoon en opvolger David verplaatste het bedrijf dat voluit C. Polak en zoon, en in de volksmond C.P. heet, in 1907 naar de Singelweg, de latere Petrus Campersingel. Vanaf het vroegere Damsterdiep waren er enkele landweggetjes, die naar het noorden liepen

VRAAG OP UW UITSTAPJE:

VLOEICARTON

Koop een Flacon bij uw Winkelier.

(de huidige Zaagmulders- en Oliemuldersweg), en de latere Singelweg langs de stadgracht (rond de stadswallen). Delen van de oude stadgracht zijn nog herkenbaar in de Wetering die het huidige UMCG-terrein begrenst. Enkele tientallen meters rechts van de ingang van het Typografengasthuis uit 1903 bevindt zich een vrijstaand herenhuis, waar de C.P. fabriek haar kantoor hield. En aan de rechterkant van dit pand vinden we nu de entree naar een apart stukje Oosterparkwijk, waar ooit de C.P. fabriek stond, grenzend aan het Typografengasthuis. Een kennis van me woont daar en als ik bij haar ben, voelt het alsof ik in een soort geheime wereld vertoef; het is er stil en er zijn nauwelijks Oosterparkse herkenningspunten, afgezien van de achterzijde van de huisjes van het Gasthuis.

Tijdens de Jaarbeurs van 1920 in Utrecht maakte het publiek

voor het eerst kennis met het drankje, dat toen gepresenteerd werd onder de naam Ranja-C.P. en dat in 1921 in productie ging. Het woord ranja verwijst naar het Spaanse woord voor sinaasappel: *naranja*. De Groningse sinaasappelsiroop werd een doorslaand succes. Al snel bracht Polak verschillende varianten op de markt, waaronder *Rojo* (met de smaak van bosvruchten), *Risso* (citroen), *Cerisso* (kersen) en *Grefita* (grapefruit). En al in de jaren twintig verscheen er ook allerlei merchandise. Via Ranja-glazen, Ranja-rietjes, roerstaafjes, dienbladen en servetten werd de naam Ranja steeds meer een begrip.

Op posters en in dagblad-reclames was steeds een opvallend mannetje te zien met een hoofd als een sinaasappel en een citruspers als hoed: Ranja Rienes. Natuurlijk prees dit altijd vrolijke mannetje Ranja op allerlei manieren aan. Het

Reclame met het mannetje Ranja Rienes.

Groninger bedrijf groeide mede door de goede reclamestrategie uiteindelijk uit tot de grootste drankenproducent van Noord-Nederland van voor de oorlog. Het was een distilleerderij, likeurstokerij, limonade- en extracten fabriek.

C.P. werd voor een groot deel gerund door Nederlanders met een joodse achtergrond. David Polak legde zijn functie eind 1931 neer en week nog voor de oorlog met zijn vrouw uit naar Palo Alto in Californië. Een groot deel van zijn familie kwam tijdens de Tweede Wereldoorlog om het leven. Polak's joodse opvolger, Herman Sanders, werd eind 1940 door de Duitse bezetter tot aftreden gedwongen. Hierna kreeg een zogenoemde *Verwalter*, een Duitse bewindvoerder, het voor het zeggen. Kort na diens aantreden verwoestte een brand het grootste deel van het bedrijf, dat daarna nooit meer helemaal tot bloei kwam. De naam Ranja leeft echter tot op de dag van vandaag voort.

Vanaf 1956 veranderde het bedrijf wezenlijk. Doordat de overheid het gebruik van bepaalde kleurstoffen verbood, kreeg de CP Ranja een klap en werd er gezocht naar een nieuw product. De Rotterdamse d'Oranjeboom nam het bedrijf over en er volgde een splitsing in CP en de Noord-Nederlandse Bottelmij. De laatste begon in november 1957 met de productie van Coca Cola.

In 1967 werd een nieuw bedrijfspand in gebruik genomen aan de Bornholmstraat. Het volgende jaar volgde een nieuwe bedrijfsvernaam door de Engelse Allied Breweries, dat SKOL Nederland vormde. Het complex aan de Petrus Campersingel bleef nog in gebruik tot november 1974. Na de sloop werd er in 1977-'78 het eerdergenoemde mini wijkje gebouwd.

In 1984-'85 hield de frisdrankproductie aan de Bornholmstraat ook op. En daarmee kwam een einde aan de Groningse geschiedenis van het bedrijf dat landelijk naam maakte met Ranja.

De merknaam Ranja is daarna overgegaan naar diverse partijen.

In 2017 verschenen er in de Oosterparkwijk op de billboards reclames: Ranja is terug! Dat werd geen succes.

In 2019 werd de naam gekocht door Heineken-dochter Vrumona.

Omdat ik ook de limonadesiroopen van Hooghoudt ken, die ik vroeger altijd in huis had, ging ik op zoek naar de geschiedenis van deze concurrent. En dit vond ik op de website van Hooghoudt:

'Hooghoudt limonadesiroopen zijn echte meesterwerken. In 1922 werd de eerste siroop gemaakt: Ludolf Hooghoudt ving de lekkerste smaken en geuren uit fruitschillen in zijn siroop. Zijn broer, Syne Hooghoudt, proefde direct dat daar markt voor zou zijn. Hij werd de drijvende kracht achter de ontwikkeling van limonadesmaken. Die originele receptuur en jarenlange familietraditie gebruiken we nog steeds. Meer dan een eeuw kennis en liefde? Dat proef je in al onze limonadesiroopen!'

'Hooghoudt limonadesiroopen kent zes verschillende smaken. Het begon met een experiment met sinaasappelschillen, wat de Valencia opleverde. Nog altijd gebruiken we sinaasappelolie voor de Valencia uit 1922'.

Dat was dus maar een jaar later dan de C.P. Ranja! En Hooghoudt kon uiteraard niet de naam Ranja gebruiken.

Naast de Valencia (sinaasappel), zijn er ook nu nog steeds de Grenadine (granaatappel), de Citroen, de Reine Claude (pruim), de Bosvruchten en de Aardbeien te koop.

Tot slot: de BO (Bewonersorganisatie Oosterpark) biedt onderdak aan een Limonadekabouter!

Een ventje met een slangetje in z'n buik, waaruit voor kinderen altijd gratis een bekertje limonade te tappen valt. Deze kabouter zie je veelal bij activiteiten in de wijk waar kinderen op af komen, zoals het Lentefestival en bijvoorbeeld ook het feest voor het 100-jarige bestaan van Ons Belang, dat ruim een maand geleden plaatsvond.

Boven: De huidige situatie.

Foto: P.B. Kramer, 1922 (Groninger Archieven).

DICHTER BIJ DE WIJK

Een middag vol poëzie

Lilian Zielstra draagt haar werk voor in de Oosterkerk.

Foto's: Bob de Vries

Door Erik Weersing

Van de gedichten die voorgedragen werden, herinner ik me opvallend vaak één zin – één enkele zin die me bijzonder trof, in veel gevallen was dat de eerste of de laatste zin van het gedicht. Zo staat me van het gedicht 'Bootje' van Amarins van der Feen de openingszin bij: "Naar Rome lopen en nooit meer werken". En van haar gedicht 'Blauwe Kamer' de zin "Iets achter je laten is iets anders dan iets achterlaten". Met deze paar woorden riep ze een hele wereld op. Ook van Willemijn van der Walle zijn me uit haar lange gedichten enkele zinnen bijgebleven, zoals "Geen mens hoort te sterven onder een systeemplafond" en "Ik weet dat ik van alle vogels alleen maar een paradijsvogel zou kunnen zijn". Irma Bekema las uit haar oeuvre één gedicht voor (dat ze ten

Kasper Peters

onrechte afdeed als 'een rijmelarijtje') – een impressie van de Pickardthofplas, op een mistige dag in de herfst, toen er dikke nevels over het water lagen, waardoor de ganzen en de zwanen aan het oog werden onttrokken. "De waas vertroebelt mijn blik."

Dichters

Op 3 juni, een stralende voorjaarsdag, vond de manifestatie 'Dichter bij de Wijk' plaats, georganiseerd door de werkgroep ONS, met name door Jacqueline Pieters. De flyer werd ontworpen door Sjoukje van Kuiken.

Drie bekende Groningse dichters lazen op markante locaties, verspreid over de Oosterparkwijk, voor uit eigen werk, terwijl in de Paradijsvogeltuin het podium was ingeruimd voor min of meer beginnende dichters, die iedere keer geïntroduceerd werden door gastvrouw Amarins Elzinga.

De zin in het volgende gedeelte van het gedicht - "je kunt plassen in een bed als je droomt dat je in een zwembad ligt" - is, zoals Kasper toelichtte, op eigen ervaring gebaseerd.

Dat Kasper zich niet beperkt tot lichtvoetige poëzie, bleek toen hij een gedicht voordroeg

Helaas overlaptten de programma's elkaar voor een deel zodat het niet mogelijk was het optreden van alle poëten mee te maken. Zo heb ik van de negen dichters in de Paradijsvogeltuin alleen Amarins van der Feen, Willemijn en Irma aan het woord gehoord.

Kasper

Op het schoolplein achter het WIJ-gebouw aan de Heesterpoort amuseerde Kasper Peters het publiek met zijn speelse, soms wat ondeugende gedichten. Zo droeg hij het gedicht 'vieze zoenen' voor dat hij kort inleidde. Door her en der wat rond te vragen, was hij tot de conclusie gekomen dat veel mensen 'vieze zoenen' associëren met 'zoenen van tantes, lang geleden, op verjaardagen'. Hij vroeg aan een dame op de eerste rij of ze ook een dergelijke herinnering had. "Ik ben zélf een tante", antwoordde ze gevat, een opmerking die Kaspers constatering in een geheel nieuw perspectief plaatste. Hierdoor totaal niet van de wijs gebracht, las Kasper vervolgens het gedicht 'Plassen' voor.

*"Overal kun je plassen
In de achtertuin, in de
badkamer
stiekem in een emmer,
je kunt ook plassen op de wc."*

Fieke Gosselaar

Dichter bij de Wijk in de Paradijsvogeltuin: (v.l.n.r.) Amarins Elzinga, Amarins van der Feen, Irma Bekema en Willemijn van der Walle.

Foto's: Frans Geubel

Lilian Zielstra

dat hij schreef over de oorlog. Met de zin "Wanneer alles wat normaal lijkt in één middag kan verdwijnen" vatte hij heel treffend samen hoe het leven van gewone burgers onderuit wordt gehaald als er ergens, waar dan ook, een oorlog uitbreekt.

Fieke

In de grote zaal van het wijkgebouw 'bij Van Houten' was Fieke Gosselaar aan het woord. Fieke schrijft gedichten in het Gronings. "Jullie moeten dus even de Groningse knop omzetten." Ze legde uit dat ze meedoet aan het project 'Gronings Vuur', waarbij ze inwoners uit een bepaalde gemeente interviewt en daar vervolgens een gedicht over schrijft. In Finsterwolde, het dorp waar ze geboren is, heeft ze met leden van de motorclub 'M.C. Waardeloos' gesproken. Onlangs was 'Twietje', de president van de club overleden. Dit leidde tot het ontroerende gedicht 't leven en t verlais',

*"En dou was hai dood
t was dou t koolzoed bluide
t was dat elkenain t zee"*

Met als slotregels:
*"Hou ofstoe proaten konst
En aaltied leste wezen
Op toavel tikt t ritme van n rocker
hou laif ofstoe ons was"*

Lilian

De bezoekers van de Oosterkerk werden bij de ingang verwelkomd met koffie, thee en sap. In de kerk hadden de medewerkers extra sfeer gecreëerd door van boeken kleine tafeltjes te maken en op het podium potten met planten en vazen met bloemen neer te zetten. In deze bijzondere omgeving,

groots en intiem tegelijk, las Lilian Zielstra voor uit haar nieuwe bundel 'Mijn dochter draagt een steen'. Lilians poëzie is helder en toegankelijk en beschrijft met trefzekere woorden voorvallen uit haar dagelijkse leven. Zo wees ze in het gedicht 'Vader' haar dochter op haar eerste liefde.

*"De eerste jongen die mij zoende is nu veertig
Ik zag hem laatst bij de supermarkt
met zijn drie dochters"*

Met als slotregels:
*"Kijk, wijs ik mijn dochter, dat was de eerste jongen
die je moeder zoende. Ik was verliefd
op hem
Voordat jij een kind was, was ik het."*

Fiets

Op 3 juni werd er ook poëzie gecreëerd. Bij het pad naar wijkpand 'bij Van Houten' stond de zogeheten poëziefiets opgesteld. Aan de zijkant van deze fiets waren negen wielen bevestigd, waarop iedere keer zes keer een woord of een paar woorden stonden vermeld. Door eerst flink te trappen, waarbij de fietser als bij een hometrainer alleen maar trapte en niet vooruitkwam, en daarna te stoppen en tegelijk een aantal hendels over te halen, kwamen de teksten in een bepaalde volgorde te staan – en kon de creatieve bezoeker het aldus geschapen gedicht aflezen. Ik denk niet dat er die middag, al fietsend, tijdloze poëzie is ontstaan, maar een leuk experiment was het wel.

Zie ook:
Facebook: Oosterpark Nooit Saai
www.facebook.com/oosterparknooitsaai
Instagram: @dichterbijdewijk

De Poëziefiets.

WIJKAGENDA

Er gebeurt veel in de Oosterparkwijk! In de wijkagenda op mijnosterparkwijk.nl zie je wat er waar te doen is. Hieronder lees je alvast een aantal activiteiten.

ONS BELANG

Computercursus OZO

Donderdag 14:00-17:00
Aanmelden: bij de Entree van Wij Oosterparkwijk, Heesterpoort 1
Prijs: € 10,00 voor een strippenkaart voor 5 lessen

Hebt u een vraag over computeren? Wilt u bijvoorbeeld leren om bankzaken online te regelen of een spelletje te installeren? U krijgt er met wat begeleiding al gauw wat handigheid en plezier in.

JOP

Soosavond 12+

Dinsdag en woensdag van 19.00 - 21.00 uur

Soosavond 10+

Dinsdag en woensdag van 19.00 - 19.45 uur

Op de soosavonden staat gezellig chillen met je vrienden centraal. Je kunt niet alleen je skills tonen bij darts, dans en tafeltennis, maar ook met je eigen ideeën en plannen komen. De jeugdwerkers zijn er om al je vragen te antwoorden. Alle vragen? Jazeker.

HET OUDE POLITIEBUREAU

Inloop koffieochtenden

Maandag en woensdag: 10.00 - 11.30 uur

De gezellige bedieningsmedewerkers van HOP serveren u graag heerlijke koffie & thee voor u en uw buurtgenoten, tegen buurtarief (€1,00 /€1,20)

Lunch & diner

Dinsdag t/m vrijdag 11.30 - 14.30 uur lunch
Verschillende lekkere lunches op de kaart zoals tosti's, uitsmijters en salades

Dinsdag t/m vrijdag 17.00 - 21.00 uur diner

Van een lekker sateetje met friet tot en met allerlei wereldse gerechten, voor ieder wat wils. Reserveren is zeer aan te raden.

OOSTERLICHT

Voetbal jeugd 12+

Eke vrijdag van 19.30 - 21.00 uur op het Cruijffcourt

Voetbal & spelletjes tot 15 jaar

Elke zondag van 14.00 - 15.30 uur op het Cruijffcourt

Georganiseerd door jongeren van Oosterlicht. Wees welkom!

BIJ VAN HOUTEN

Vrijdagmaaltijd

Tot de zomer elke vrijdag van 17.30 - 19.00 uur. Gratis (met vrijwillige bijdrage) tot de zomer. Na de zomer tegen een bescheiden bedrag.

Spelletjesavond

5 juli om 19.30 uur. Elke 1e woensdag van de maand.

Pubquiz

4 juli om 20.00 uur. Een team mag max. 4 personen zijn. Gratis entree. Opgeven via welkom@bijvanhouten.nl

bij Van Houten zomert

Op zaterdag 1, 8 en 15 juli van 16.00 - 20.00 uur. Gratis concerten en kinderactiviteiten op het plein.

Open Monumentendag

9 september 11.00 - 16.00 uur. Rondleidingen en de Oosterart Kunstmarkt!

Leen je boeken in de Leeskamer!

Openingstijden: maandag en donderdag 14.00 - 16.00 uur en zaterdag van 11.00 - 13.00 uur. Leen gratis 2 boeken per maand.

SVO, LOCATIE BIJ VAN HOUTEN

Schilderclub L.O.S.

Donderdag 09.30-11.30 uur
Aanmelden: diolla@gmail.com
Voor iedereen met een creatieve geest en een smalle beurs, voor ervaren of beginnende schilders. Meedoen is gratis, de gezelligheid ook. Je betaalt alleen voor je koffie of thee. Als je zelf geen schildermateriaal hebt, dan hebben wij dat voor je. Van harte welkom!

LOCATIE ADRESSEN

bij Van Houten
Oliemuldersweg 47
050 - 3171280
welkom@bijvanhouten.nl

JOP
Klaprooslaan 304 A
Tel: 050 - 3124624
06 - 463 272 54
jopbeheer@werkpro.nl

Ons Belang
Zaagmuldersweg 82c
050 - 3122937

Speeltuinenvereniging Oosterpark
Resedastraat 2A
050 - 2308831
svoosterpark@gmail.com

Het Oude Politiebureau
Zaagmuldersweg 3
050 - 2113684
hop@werkpro.nl

WWW.MIJNOOSTERPARKWIJK.NL

OOSTERPORTRETTE

Ingezonden bericht

Wij zijn Melissa Boxem, Romy Faber en Marlieke Kremer. Wij zijn 3 studenten van de Hanzehogeschool en zijn aangesloten bij Wijs Groningen. We zijn nieuwsgierig geworden naar wie er in de Oosterpark wonen en daarom zijn we de straat opgegaan om met bewoners in gesprek te gaan. Dit hebben we gedaan aan de hand van 6 vragen die ons meer vertellen over de straat en de wijk

BART

In de rubriek "Oosterportretten" is er aangebeld bij Bart. Hij woont sinds drie jaar in de Gebrand Bakkerstraat en is een tevreden man. Bart is met pensioen, maar staat actief in het leven. Zo sport hij regelmatig, is hij fluitist en geeft daar ook nog les in. Daarnaast schrijft hij light verse (grappige) gedichten die worden gepubliceerd op Facebook, Instagram en YouTube. Het schrijven van gedichten is voor hem een tweede carrière geworden. Mocht je benieuwd zijn, neem dan gerust een kijkje: Bart Adjutant.

1. Wat vind je prettig aan het wonen in deze straat?

Volgens Bart is de Gebrand Bakkerstraat een fijne en sociale straat om in te wonen. Zo is er in deze straat een whatsappgroep, waarin burens elkaar op de hoogte houden of bijvoorbeeld koffie aanbieden als de ander het niet meer heeft. Ook geeft hij aan dat er in deze straat veel jonge kinderen lopen. Tijdens Sint-Maarten kan het daarom wel druk worden aan de deur: "Ik heb nou twee of drie Sint-Maartens meegemaakt en dit jaar was echt gekkenwerk! Er kwamen heel veel kinderen langs de deur en dat vond ik heel erg leuk."

2. Hoe ervaar je het wonen in de wijk?

Het wonen in de wijk vindt Bart prettig. Ondanks het levendige van de stad en de helikopters die overvliegen ervaart hij dit toch als een fijne wijk. Bart is een man die houdt van de originele panden en huizen in de wijk. Zo loopt hij graag een rondje door de wijk heen om te genieten van de omgeving: "De sfeer van de wijk spreekt mij aan." Daarbij vindt hij de stad makkelijk met de fiets te bereiken wanneer er markt is. Op andere dagen gaat hij graag lopend de stad in.

3. Wat vind je de mooiste plek in de wijk?

Een favoriete plek heeft Bart niet. Hij vindt heel veel dingen aan de wijk mooi! Dan vooral de plekken die nog in oude staat zijn, zoals de kerk. Hij raadt andere bewoners van de Oosterparkwijk aan daar eens langs te wandelen. Bij de Jumbo aan het Linnaeusplein kan je een gratis boekje pakken waar verschillende wandelroutes door de wijk zijn aangegeven: Stap voor Stap door de Oosterparkwijk. Het boekje van de wandelroute gaat bijvoorbeeld ook in op de Amsterdamse schoolarchitectuur en dat vindt hij interessant: "Er staan een hele hoop mooie panden in de wijk. De kerk op de hoek bij de Lidl. Dat is toch één van de mooiste kerken die ik ken! Jaren '20 en '30 zie je vooral terug in deze wijk. Wat ik heel mooi vind is dat ze alles restaureren in oude stijl."

4. Wat vind je de leukste herinnering met de mensen uit de buurt?

Bart vond de coronaperiode geen fijne periode, omdat iedereen afstand van elkaar moest houden en binnenbleef. Al met al heeft hij er veel van proberen te maken om dit toch een goede periode te laten zijn. Samen met een oude vriendin en nu ook buurvrouw, die verderop in straat woont, heeft Bart met videobellen gekookt en gegeten: "Dit was een bijzondere, maar toch fijne ervaring, omdat je op deze manier ondanks alles contact hebt met elkaar."

5. Wat zou je graag nog willen zien in de wijk?

Dat kan Bart niet zo bedenken. Een hoop van die mooie panden in de wijk hebben een openbare functie, dus uit nieuwsgierigheid is hij bij veel al eens binnen geweest!

6. Wat is een tip om naar toe te gaan voor de mensen in de wijk?

"Ga die wandelingen doen!" Hierdoor leer je heel veel leuke feitjes over de wijk kennen en proef je echt de sfeer van de wijk. Wat Bart eerder al heeft gezegd is dat de kerk aan het Wielewaalplein echt een aanrader is om naar binnen te gaan. Hij is hier toevallig wel eens binnen geweest toen zijn dochter een voorstelling ging geven, want dit was in de kerk. Volgens hem is echt de moeite waard om hier eens naar binnen te lopen!

ISMAËL

In de rubriek "Oosterportretten" is er aangebeld bij Ismaël. Hij heeft de afgelopen 23 jaar met veel plezier in de Hortensialaan gewoond en wil er nog graag blijven wonen. Ismaël kookt graag en doet dit ook vaak voor anderen. Er komen regelmatig mensen langs om bij hem te eten. Verder heeft Ismaël veel contact met buurtbewoners. Ismaël helpt graag jonge mensen die het moeilijk hebben door met ze in gesprek te gaan. Tijdens het gesprek zitten we in de voortuin van Ismaël zijn buurman in de zon te kletsen.

1. Wat vind je prettig aan het wonen in deze straat?

Ismaël vindt het prettig dat hij contact heeft met de vele buurtbewoners in de straat en dat iedereen zo gemoedelijk met elkaar om gaat. Ook vindt hij het fijn dat het rustig is in de straat. Ook ging Ismaël iedere week met de buurman naar de markt in de binnenstad. De mensen in de straat zijn heel gastvrij, er wordt van alles van elkaar geleend. Iedere vrijdag gaat hij met een aantal uit de buurt borrelen: "Dat is hartstikke gezellig en we zitten dan tot laat in de avond. Ik ga dan lekker koken en hapjes maken."

2. Hoe ervaar je het wonen in de wijk?

Ismaël ervaart het wonen in de wijk prettig: "In de wijk wonen allemaal liefhebbende mensen." Hij komt niet veel in andere delen van de wijk, wel heeft hij contact met mensen die een straat verder op wonen. Zo helpen ze elkaar dan met tuinieren. Hij maakt altijd gebruik van de supermarkt die om de hoek van de straat zit. Ook vindt hij het goed dat het WIJ-team in de wijk zit, hij verwijst mensen daar ook naartoe als hij merkt dat diegene daar behoefte aan heeft.

3. Wat vind je de mooiste plek in de wijk?

Volgens Ismaël is de mooiste plek in de wijk zijn eigen tuin. Ismaël houdt van planten en tuinieren, er staan dan ook veel planten in zijn tuin. In de zomer maakt hij veel gebruik van zijn tuin en wordt er ook regelmatig gebarbecued. Daarnaast zegt Ismaël: "Bij de vijver, waar de oude school zit, om lekker te vissen."

4. Wat vind je de leukste herinnering met de mensen uit de buurt?

Er wordt regelmatig een barbecue georganiseerd met andere bewoners uit de buurt en dat is altijd heel gezellig. Ook is het leuk dat iedere week wordt bijgepraat met verschillende bewoners in de straat. Daarnaast vergeet Ismaël nooit meer dat een buurvrouw, die op leeftijd was, aan hem vroeg hoe het ging. Ismaël zei daarop: "Jij vraagt aan mij hoe het met mij gaat, maar ik moet eigenlijk vragen hoe het met jou gaat."

5. Wat zou je graag nog willen zien in de wijk?

Wat een toevoeging zou kunnen zijn voor de wijk is een zwembad. Het zou leuk zijn dat de kinderen daar gebruik van kunnen maken. Ook meer sportgelegenheden voor oudere mensen zou fijn zijn: "Volleyballen, basketballen en badmintonnen zou ik mooi vinden om te doen."

6. Wat is een tip om naar toe te gaan voor de mensen in de wijk?

Een tip om naartoe te gaan in de wijk is de vijver Bij van Houten om te vissen. Laatst was hij daar samen met de buurman en zijn kleinzoon: "De buurman was aan het schrijven en ik zat met mijn kleinzoon te vissen."

Hoog bezoek

Door Erik Weersing

Een jaar of dertig geleden bracht koningin Beatrix een werkbezoek aan Gelderland. Daarbij kwam ze ook door het kleine dorp in de Achterhoek waar ik in die tijd woonde, maar helaas stond ons dorp niet op het programma. Ze zou er alleen maar dóórkomen en de festiviteiten die een beetje voorbarig op touw waren gezet, moesten worden afgelast. Toch wilden we de

koningin niet ongemerkt laten passeren – tenslotte is het dorp heel koningsgezind en is bijna iedereen lid van Oranjevereniging 'Ons Vorstenhuis'.

Besloten werd dat de oudste bewoner van het verpleegtehuis dat een eindje buiten het dorp ligt, haar een bos bloemen zou aanbieden. Dat was de 92-jarige mevrouw De Graaf. Maar toen de directeur haar dit meedeelde, weigerde ze beslist.

"Nee - Daar kan ik echt niet aan beginnen," sprak ze gedecideerd. "Want mijn man was communist." Deze opmerking zaaide enige verwarring, maar na kort beraad besloot het bestuur dat de op één na oudste bewoner het dan maar moet doen. Dat was de heer Weenink van 89. Hij had niet helemaal door waar het om ging, maar leek geen principiële bezwaren te hebben, zodat een verpleegster hem op de grote dag het bouquet in de handen drukte en hem in zijn rolstoel naar buiten reed.

Bij het naderen van de hofauto's ging de dominee midden op

de weg staan en maakte een stopteken. De chauffeur die inzag dat dit evenement buiten het officiële programma viel, probeerde hem te ontwijken, maar enkele rappe senioren barricadeerden met hun rolstoel de weg, zodat de stoet toch tot stilstand kwam. De verpleegster duwde de heer Weenink in zijn rolstoel snel naar de voorste hofauto. Deze overhandigde aan koningin Beatrix die inmiddels was uitgestapt de bos bloemen. Zonder iets te zeggen. Pas toen ze hem vriendelijk de hand drukte, deed hij zijn mond open en prevelde: "Ze zeggen dat het weer oorlog wordt. En dan krijg ik een oproep. Ik was vroeger bij

de cavalerie, maar daar kunnen ze me toch niet meer gebruiken." "Ik denk niet dat het zo'n vaart zal lopen, hoor", antwoordde de koningen geruststellend. Ze wuifde naar de andere senioren die driftig met oranje en rood-wit-blauwe vlaggetjes wapperden en stapte terug in de auto. De stoet zette zich weer in beweging en verdween snel uit het zicht.

"Ik kan toch niet meer op het paard komen", constateerde de heer Weenink bezorgd. Toen werd hij naar het huis teruggereden.

DE KUNSTRROUTE

Ingezonden bericht

Een nieuw initiatief van de werkgroep ONS (Oosterpark Nooit Saai) en ook nieuw voor de Oosterparkwijk: kunst van Oosterparkse kunstenaars bij Van Houten!

Op 6 juni bespraken Petra Beekhuizen Khan en Frans Geubel dit bij Van Houten met de onlangs in dienst getreden werkbegeleider/ beheerder Pauline Kleine en een half uur later was de kunstcommissie een feit! We gingen op zoek

naar geschikte wanden en ontwikkelden een route die begint bij de entree. We noemen het De Kunstroute.

We denken voor de eerste expositie aan 3 kunstenaars, wonend in de Oosterparkwijk, en aan een tijdvak van 3 maanden. Er zijn uiteraard nog zaken die geregeld moeten worden, zoals bijvoorbeeld een ophangstelsel. Maar we nodigen geïnteresseerden nu alvast uit om zich aan te

melden. Vertel hierbij iets over je werk en achtergrond. En we ontvangen graag enkele foto's van je werk.

Aanmelden:
kunstroute.bijvanhouten@gmail.com

Met vriendelijke groet,

De Kunstroute,
Petra Beekhuizen Khan, Frans Geubel en Pauline Kleine

Herdenking 4 mei

Door Frans Geubel

Eindelijk is er een (koperen) bordje met tekst en uitleg over Swint bij het monumentje op het Linnaeusplein aangebracht. Johannes Swint, voorzitter van de Speeltuinvereniging Oosterpark en communist, werd in de oudejaarsnacht van 1943/44 met drie kogels doodgeschoten op het Linnaeusplein.

Op 4 mei werden er bloemstukken neergelegd door de Nabestaanden, Stichting 4 mei herdenking Groningen, werkgroep ONS (Oosterpark Nooit Saai) en GroenLinks.

Kleindochters Ria Stal en Harma Timmer-Van der Borg, evenals twee achterkleinkinderen waren aanwezig, en terwijl de toespraken eerder werden verzorgd door de onlangs opgeheven Geert Sterringa-stichting, nam nu de broer van Ria, kleinzoon Lucas Stal, het stokje over met een gloedvol betoog. Ook de tekst op het bordje is van zijn hand.

Naast de formele bloemen werden er talloze anonieme bloemstukjes en losse bloemen neergelegd. Ook een geplastificeerd kaartje met 'Nooit meer fascisme!' én een anonieme slecht verpakte handgeschreven tekst die enkele dagen later al

kletsnat was geworden. Ik nam dat A-viertje mee naar huis om het voorzichtig te drogen en bracht het de volgende morgen nu goed ingepakt weer terug. De tekst was wat flets geworden, maar nog steeds leesbaar. Ik citeer er een stukje uit: *Oorlog, wat is het? Wij mensen van na de oorlog hebben er geen weet van, we kunnen ons er hooguit iets van inbeelden. Soms na verhalen van Opa of Oma. Maar heel dicht bij de waarheid komen we nooit. Vaak blijven de gruwelbelevissen achter hun lippen, en komen ze terug in nachtelijke dromen. Waar de angst, de beschietingen, de kampen en het verlies van vrienden tot leven komt.*

Kleinzoon Lucas Stal houdt de toespraak.

PARADIJSVOGELTUIN

Ingezonden bericht

Ook zo druk in de tuin bezig? Je mag nog steeds je snoeisel bij ons komen brengen! Gewoon de bordjes volgen, dan maken wij er weer mooie dingen van voor in de tuin. Mooie schuil- en nestelplekken voor de dieren en takkenrillen. Kom maar op met al die takken!

Foto: Frans Geubel

Er is een tijd van zaaien en er is een tijd van oogsten! Op 2 september geven we op de Paradijsvogeltuin ons jaarlijkse Oogstfeest om te klinken op een prachtige zomer die achter ons ligt. Het wordt een feestelijke en gezellige dag gevuld met workshops, muziek en activiteiten waarvoor we al druk aan het brainstormen zijn. Houd onze website en socials in de gaten voor de exacte tijden. Tot in het paradijs!

COMMENTAAR

Door Frans Geubel

'Oosterparkers maken samen hun eigen wijkvoorstelling' kopte het Dagblad van het Noorden boven een artikel dat geschreven was vlak voor de première van 'Overhoop' op 28 april (zie p.1). Het klonk een beetje alsof dat heel bijzonder is, dus laat ik even het geheugen opruimen!

'Op verhaal in de Oosterpark', theaterwandeling en reis door de tijd, juni 2015. 'Moord in Plan Oost', detective ter gelegenheid van het afscheid van het Treslinghuis, januari 2018. 'Ons kent Ons', theaterwandeling/ kerstvoorstelling, december 2019. Initiatief: Jacqueline Pieters & regie: Astrid Warntjes; voor de eerste twee leverde Jacqueline ook het idee.

Alle drie voorstellingen waren 100% Oosterpark! En daarna kwam Corona.

Vorig jaar tijdens De Wijk De Wereld in onze wijk nam bazin Karin Noeken van DWDW het initiatief om cultuurcoach Rozan Vergeer te vragen om een voorstelling in en met de

wijk te maken, en ook een soort wijkensemble op te richten, omdat zij zoveel talenten in de wijk ontmoette.

'Overhoop' is bedacht, geschreven en geregisseerd door Rozan, in samenwerking met tekstschrijfster Anke Odinga.

De voorstelling werd drie keer gespeeld in de Paradijsvogeltuin, alle drie uitverkocht voor 150 toeschouwers per voorstelling. 'Overhoop' ging over een nieuweling in de wijk en hoe hij daarmee om moest zien te gaan. Een kind fungeerde als zijn gids bij het maken van contact. Centrale thema's waren 'samenzijn' en de zoektocht naar liefde. Het samenzijn werd nog eens beklemtoond in de indrukwekkende slotscène met operazangeres Elina Mykheleva, waarbij menigeen in het publiek een traantje wegpinkte.

Nu dus al vier wijkvoorstellingen in de Oosterparkwijk: uniek voor de stad en wellicht ook voor het hele land!!!

Tieske Slim vertaalt Tsjechische romans in het Nederlands

Door Erik Weersing

Tsjechië is een land met een rijke cultuur en een lange, bewogen geschiedenis. Praag, de hoofdstad, trekt met zijn talloze bezienswaardigheden ieder jaar miljoenen toeristen. Wie er ooit is geweest, zal zich de Karelsbrug herinneren, en het zicht dat je daarvandaan hebt op de Praagse burcht, een donkere, hooggelegen, bijna onneembare vesting, met de torens van de Sint Vitus kathedraal als dreigende wachters. In het centrum van de nieuwe stad ligt het Wenceslasplein, met het nationaal museum en de Maria Sneeuwkerk. Dit is ook de plek waar Jan Palach zich in 1969 in brand stak uit protest tegen de Russische inval in zijn land, een jaar eerder. En waar twintig jaar later de fluwelen revolutie uitbrak die een einde maakte aan de het communistische bewind. Daarnaast zijn er de oude stad, met als trekpleister het raadhuis en zijn bijzondere uurwerk, en de joodse stad, waar zich, behalve de oudste synagoge van Europa, ook een unieke begraafplaats bevindt, honderden grafzerken die schots en scheef tegen elkaar en naast elkaar zijn geplaatst. Een bezoeker kan dagen, ja weken, in Praag doorbrengen, zonder zich een moment te vervelen. De taal is geen probleem. In het stadscentrum kan een buitenlander zich met Engels prima redden. Aan het Tsjechisch zullen niet veel mensen zich wagen. De Slavische taal met zijn vreemde tekens boven de letters en zijn moeilijk uit te spreken woorden nodigt niet direct uit om zich in te verdiepen.

Toch zijn er Nederlanders die dit wel doen. En een van hen woont bij ons in de wijk. Tieske Slim heeft zich de taal na een grondige studie eigen gemaakt. De inspanningen hebben inmiddels hun vruchten

afgeworpen. De afgelopen jaren heeft Tieske zich ontwikkeld tot een vooraanstaand vertaler van Tsjechische romans in het Nederlands. Met haar eerste vertaling – ‘Een bedroefde God’ van Jiří Kratochvíl – kwam ze zelfs direct op de longlist van de Europese literatuurprijs 2020 terecht. Ook haar tweede vertaling – ‘De andere stad’ van Michal Ajvaz – oogstte veel lof. Aan dit succes is een lange geschiedenis vooraf gegaan. Voor haar verhaal gaat Tieske ruim een halve eeuw terug in de tijd, naar het eind van de jaren zestig.

“Na mijn eindexamen MMS, in 1969, ben ik in Groningen gaan studeren aan de bibliotheekacademie. Deze was in die tijd ondergebracht op de bovenste verdieping van de Sint Franciscusschool, hier in de wijk. Je weet wel, opzij van de kerk – aan het begin van de Vinkenstraat. Het was een heel brede opleiding. Als bibliotheekmedewerker moest je van alles een beetje weten. Naast onderwijs in puur bibliotheektechnische vakken, kregen we ook les in bijvoorbeeld sociologie, economie en biologie. Bovendien kon je verschillende bijvakken volgen. Ik koos voor Russisch. Als kind was ik al geïntrigeerd door het Cyrillische schrift. Er stond iets wat ik niet kon lezen – en er was een groot land waar een heleboel mensen woonden die dat wel konden. Dat hield me bezig. En wanneer ik een keer iemand Russisch hoorde praten, bijvoorbeeld op televisie – dacht ik ‘wat een mooie taal is dat’. Ik was er dus al door geboeid, maar op de bibliotheekacademie is mijn liefde voor Slavische talen echt wakker geschud. Zo sterk dat ik na het afronden van de opleiding tot bibliotheekmedewerker Russisch ben gaan studeren, met Tsjechisch als bijvak. Maar na een paar jaar kreeg ik geen

beurs meer en ging ik aan het werk. In 1976 kwam ik in dienst bij de openbare bibliotheek, hier in Groningen. Die was toen aan de Vismarkt gevestigd, in het voormalige pand van Galeries Modernes. De fascinatie voor Slavische talen bleef. Steeds speelde in mijn achterhoofd de gedachte – later, ooit, pak ik de studie weer op.”

Wanneer heb je de draad weer opgepakt?

“Dat was eind jaren negentig. Met Frank, mijn partner, maakte ik een rondreis door Tsjechië. Frank is beeldend kunstenaar en ontwerper. Hij werkt met uiteenlopende materialen, waaronder glas. En Tsjechië is het glasland bij uitstek. Het was daar een waar eldorado voor hem. We hebben er veel musea en glasateliers bezocht. Onderweg redde ik me met mijn ietwat weggezakte kennis van het Tsjechisch. Toen we terug waren in Groningen, zei Frank tegen me: ‘Zou je die studie nu niet eens serieus gaan oppakken?’ Dat zetje had ik precies nodig. Ik heb er direct werk van gemaakt. Om te beginnen heb ik bij de Volksuniversiteit twee jaar lang cursussen Tsjechisch gevolgd. Daar sloten de open colleges bij de RUG op aan – één middag in de week volgde ik colleges Tsjechisch. Vervolgens wees de docent me op de mogelijkheid om in Brno deel te nemen aan de zomeruniversiteit. Brno is de hoofdstad van Moravië, het oostelijk deel van het land. In Brno, later in Olomouc, volgde ik in de zomercursussen Tsjechisch op mijn eigen niveau. Een unieke kans. Zes keer ben ik bij zo’n zomercursus geweest. Bijna al mijn vakantiedagen gingen eraan op, maar dat maakte me niet uit. Mijn primaire drijfveer was de literatuur. Ik wilde de boeken die ik in vertaling zo mooi vond, in de originele taal lezen. Ondertussen was ik ook helemaal verknocht geraakt aan het land.”

Hoe ben je tot het vertalen gekomen?

“Rond 2015 las ik in een blad voor Tjeschofielen een aankondiging van een vertaalwedstrijd. Ik dacht – daar moet ik aan meedoen! Ik heb de wedstrijdtekst vertaald en opgestuurd. De jury vond mijn inzending zeer de moeite waard om te bespreken, en beloonde mij met de publicatie in een tijdschrift van een door mij vertaald kort verhaal. Kees Mercks, de juryvoorzitter, is een vooraanstaand vertaler van Tsjechische romans. Zijn vertalingen van het werk van de schrijver Bohumil Hrabal zijn vermaard. Kees tipte me – de vertalersvakschool in Amsterdam organiseert binnenkort een leergang voor vertalers van het Tsjechisch naar het Nederlands. Die kans heb ik met beide handen aangegrepen. En het heeft me heel veel gebracht. Niet alleen heb ik het nodige geleerd over vertaaltechnieken, maar ook over een aantal praktische zaken, zoals – hoe kom je in contact met een uitgever?”

En dat laatste is gelukt!

“Op een beurs waar kleine uitgeverijen zich presenteerden, raakte ik raakte ik bij de stand van de Groningse ‘Uitgeverij kleine Uil’ in gesprek met de redacteur. Deze had al wel bestaande vertalingen heruitgegeven, maar nog nooit nieuwe vertalingen gepubliceerd. Ik stelde ‘Een bedroefde God’ van Jiří Kratochvíl voor. Dat is niet al te dik boek, iets tussen een roman en een novelle in. Het speelt zich af in Brno en de hoofdpersoon is een bibliothecaris. Voor mij heel vertrouwd allemaal. Het is ook een heel onderhoudend boek, met een ingetogen humor en verrassende wendingen. De uitgeverij ging akkoord. En het is in 2019 uitgekomen.”

En je tweede boek?

“Dat is ‘De andere stad’ van Michal Ajvaz. Een totaal ander boek. Het verhaal speelt zich af in Praag, in een heel bijzonder, deels fictief Praag. De hoofdpersoon vindt in een antiquariaat een boek, geschreven in een schrift dat hij absoluut niet thuis kan brengen. Hij koopt het en gaat op zoek naar de oorsprong ervan. Tijdens zijn zwerftocht buitelt hij in de stad van de ene plek naar de andere. ‘Fantasy’ is een te plat woord om ‘De andere Stad’ aan te duiden, surreëel is een betere term. Het is een heel rijk, sterk gelaagd boek.”

Stuit je op bepaalde problemen bij het vertalen?

“Tsjechisch is een heel compacte taal. Zo is er één woord voor ‘met elkaar een beetje ouwehoeren in een café, met een glas bier erbij, en samen wat filosoferen over het leven.’ Dat is maar een voorbeeld. In het Nederlands heb je over het algemeen veel meer woorden nodig om iets te omschrijven dan in het Tsjechisch. Mijn vertalingen zijn dan ook anderhalf keer zo dik als het

Tieske tijdens de presentatie van ‘Een bedroefde God’.

origineel. In het Tsjechisch ontbreekt het lidwoord. Uit de context moet je zien op te maken of je in het in het Nederlands ‘de’, ‘het’ of ‘een’ moet toevoegen. En verder wordt bijvoorbeeld ‘ik liep’ door een vrouw anders gezegd dan door een man. Gender speelt er een veel grotere rol in de taal dan in het Nederlands. Een ander punt: de spreektaal verschilt in het Tsjechisch sterk van de schrijftaal. Dat maakt het vertalen van een boek met veel dialogen extra ingewikkeld. In het boek dat ik nu onder handen heb, wordt door de personages heel was afgepraat. Om dat als natuurlijk Nederlands te laten klinken, doe ik een beroep op Frank. Hij is mijn eerste lezer en mijn eerste redacteur. Hij neemt mijn vertalingen zin voor zin kritisch door. De zogenaamde Tsjechismen vist hij er feilloos uit.”

Tsjechisch is inmiddels je tweede taal geworden.

“In Moravië wordt een ander soort Tsjechisch gesproken dan in het westen van het land. Melodieuzer, meer gearticuleerd, naar mijn smaak mooier. Toen we vorig jaar in Praag waren, dachten de mensen daar aan mijn uitspraak te horen dat ik uit Moravië kwam. Dat was het grootste compliment dat ze me konden geven.”

BINGO

Op 23 juni organiseert Wijkrestaurant de Merel weer een leuke en gezellige bingo. De bingo begint om 20.00 uur. Zaal is open om 19.00 uur.

Locatie:

Wijkrestaurant de Merel
Oosterparkheem
Merelstraat 101

Het verhaal van Fred de Vries

Door Erik Weersing

Al vroeg voelde Fred de Vries zich aangetrokken tot het zakenleven. Het verkopen zat hem bij wijze van spreken in het bloed. Nadat hij als jongeman een tijdlang bij een bedrijf in Den Haag televisies, wasmachines en CD-spelers aan de man had gebracht, ging hij in dezelfde stad aan de slag bij Brugman Keukens. De heer Brugman, de grote baas, zag al snel het talent van Fred en benoemde hem tot afdelingshoofd van een nieuw op te richten tak van het bedrijf in Groningen. Onder zijn leiding kwam deze dependance tot grote bloei. Vervolgens werd hij algemeen directeur van 'De Vrijbuiters', de grote kampeerwinkel in Roden. Verder vermeldt zijn CV een eigen trainingsbureau in Peize, een keuken- en meubelbedrijf in Leek en een internetwinkel in Tynaarlo. Het is te veel om op te noemen. Alles wat Fred oppakte, leek in goud te veranderen. Het leven lachte hem toe. Hij werkte meer dan 80 uur in de week, en sliep maar een paar uur per nacht, maar dat maakte allemaal niet uit. Tot de man met de hamer kwam. Deze sloeg met één klap zijn hele carrière tot gruis.

"Een jaar of tien geleden wilde ik weer iets nieuws beginnen, maar het lukte niet. De energie was op. Ik was moe. Dood – en

doodmoe. De huisarts bij wie ik een afspraak had gemaakt, vroeg. 'Zeg Fred – heb je wel eens van een burn-out gehoord?' Ik diende hem gelijk van replek. 'Heb jij wel eens van een huisarts gehoord die zijn diploma bij de LOI heeft gehaald?' Ik wilde er nog niet aan geloven. Een burn-out – dat was een teken van zwakte! Maar een paar weken later was het wel duidelijk. Ik was op – helemaal op. Ik lag op bed of zat, als ik in de kamer was, alleen maar een beetje voor me uit te staren. Ik ontweek sociale verplichtingen, onttrok me overal aan, alles was me te veel."

Klein Duimpje

De klachten verergerden. De depressieve klachten namen toe. "Op een gegeven moment was ik de wanhoop voorbij." Fred ging stemmen horen die er niet waren. Zijn geheugen en concentratievermogen gingen achteruit. Hij raakte gedesoriënteerd. "Wanneer ik onze jongste zoon naar school bracht, wist ik de weg niet meer. Om dat op te lossen, heb ik toen 'een Klein Duimpje plan' bedacht. Met google maps in de hand, heb ik aan bomen en lantaarnpalen onderweg een groen touwtje gebonden. Door die iedere keer te volgen, bereikte ik de school. Ik wilde per se mijn zoon naar school kunnen brengen. Ik wilde niet dat dát me ontnomen werd."

Het Oosterpark

Verschillende keren is Fred opgenomen geweest. Daarbij ging hij, als onderdeel van de therapie, eens in de week met een groepje sporten in het Oosterpark. Onder begeleiding lopen, rennen, oefeningen doen, in beweging zijn. "Ik merkte dat ik er plezier in kreeg. Ik vond het Oosterpark ook een fijne plek om bezig te zijn. En ik dacht: 'hier zou ik wel willen wonen'. Toen ik dat aan Annelies, mijn vrouw, vertelde, zei ze: 'je moet niet naar huizen kijken, je moet beter worden.' Maar het is uiteindelijk toch gelukt. Sinds een paar jaar wonen we met veel plezier in de Oosterparkwijk." Maar er gebeurde meer, tijdens dat sporten in het park. "Ik kwam buurtbewoners tegen die er in hun hond uitlieten. Of gewoon wat liepen te wandelen. Na een paar weken herkenden we elkaar. We maakten een praatje. Ook daar had ik plezier in. Contact hebben met iemand, zonder zakelijke bedoelingen. Gewoon contact om het contact. Voor het eerst in mijn leven zag ik daar de waarde van in."

Hulp

Hij heeft het van ver moeten halen, maar met behulp van zijn vrouw, zijn beide zoons en een aantal goede vrienden is Fred er weer bovenop gekomen. Eén persoon is hierbij van speciale betekenis geweest. Een vriendin die hij via zijn vrouw heeft leren kennen. "Eens in de week ging ze met mij en onze jongste zoon op stap. Dan gingen we ergens een ijsje halen, of in

een café koffie drinken. Soms maakten we alleen maar een wandelingetje door het park. We deden niets bijzonders. Maar het is enorm belangrijk voor me geweest. Zij heeft me er doorheen getrokken. Zonder haar hulp was het allemaal heel anders afgelopen."

Grenzen stellen

Mede dankzij de therapie heeft Fred geleerd grenzen te stellen. "Als ik op een feestje ben, en de drukte wordt me te veel, dan stap ik op. Dat sta ik mezelf nu toe. En toen we laatst met ons gezin een dag in diergaarde Blijdorp waren in Rotterdam, dan houd ik de agenda de dag daarop bewust leeg. Ik vergelijk het vaak met de auto die ik vroeger had. Een heel snelle auto. Veel te hard reed ik ermee door Den Haag. Plankgas. Maar onderweg moest ik bij ieder stoplicht stoppen. En prompt sloeg dan de motor af. Met veel moeite kreeg ik hem weer aan de praat. Om bij het volgende stoplicht opnieuw af te slaan. Na enige tijd kwam ik erachter dat, als ik me aan de maximumsnelheid hield, het probleem zich veel minder vaak

voordeed. Bovendien stonden de stoplichten nu veel vaker op groen en kon ik gewoon doorrijden. Dat is in korte lijnen mijn verhaal. Als ik te veel doe, slaat de motor af."

Omzien naar elkaar

Er is nog iets veranderd bij Fred. Hij heeft oog gekregen voor de noden van andere mensen. "Er is veel verborgen armoede in de Oosterparkwijk, veel stille eenzaamheid. Daar moeten we gezamenlijk iets aan doen. Dat hoeft niet altijd iets groots te zijn – het kan ook met kleine dingen. Op straat een praatje maken met iemand, een keer een kop koffie met hem drinken. Aandacht hebben voor elkaar, begrip hebben voor elkaar, de ander serieus nemen – daar gaat het om. En niet oordelen. Natuurlijk moet je goed voor je naasten zorgen, maar je moet óók voor andere mensen zorgen. Ik wil daar mijn bijdrage aan leveren. In de periode die nu achter me ligt, heb ik geleerd dat je, door dát te doen, je eigen leven enorm verrijkt."

Om privacy-redenen zijn de namen in deze bijdrage veranderd.

Voedselbank Groningen ziet minder klanten, maar het probleem blijft bestaan

Ingezonden bericht

In het najaar van 2022 was er een scherpe stijging van 73% in het aantal klanten van de Voedselbank, waardoor het aantal huishoudens steeg tot 800. Echter, in 2023 is het aantal klanten bij de Voedselbank Groningen met ongeveer 100 huishoudens afgenomen. Deze daling is te wijten aan de verhoging van toeslagen en uitkeringen sinds januari, waardoor veel mensen nu geen recht meer hebben op gratis voedsel. De meeste klanten begrijpen deze verandering en de Voedselbank behandelt hen op een begripvolle manier. Ze krijgen nog een maand de tijd om gebruik te maken van de Voedselbank. Daarnaast verwijst de Voedselbank hen, indien nodig, door naar hulpverleners om hun financiële situatie op orde te brengen.

Hoewel het op het eerste gezicht positief lijkt dat het aantal klanten afneemt, is het tegenovergestelde waar. Statistieken over armoede in Groningen laten zien dat er nog steeds veel inwoners recht hebben op voedselhulp, maar hier geen gebruik van maken. De Voedselbank biedt hulp aan mensen die na het betalen van hun vaste lasten minder dan 300 euro per maand

overhouden voor voedsel en kleding. Voor huishoudens met meerdere personen gelden hogere inkomensgrenzen. Sommige mensen voelen zich beschaamd om gebruik te maken van de Voedselbank, terwijl anderen fysiek niet in staat zijn om naar de Voedselbank te komen en niet op de hoogte zijn van alternatieve oplossingen. Er is absoluut geen reden om zich te schamen. Mensen kunnen om uiteenlopende redenen afhankelijk zijn van voedselhulp. De klanten van de Voedselbank vertegenwoordigen een diverse groep in de samenleving. Er zijn klanten zonder werk, met werk, jong en oud, gepensioneerd, alleenstaanden en gezinnen. Voor mensen die fysiek niet in staat zijn om zelf voedsel op te halen en een medische indicatie kunnen overleggen, wordt in de meeste gevallen een oplossing gevonden. Indien er voldoende capaciteit is, wordt het voedselpakket gratis bezorgd. Daarnaast zijn er afhaalpunten in Haren, Hoogkerk en Vinkhuizen.

De Voedselbank is op werkdagen telefonisch bereikbaar van 8.45 uur tot 12.30 uur op het nummer 050 - 311 79 36. Voor aanvullende informatie kunt u terecht op de website www.voedselbank-groningen.nl.

Oosterparkers meten het verkeer in hun straat

Ingezonden bericht

De gemeente Groningen stelt een half jaar lang 20 Telraamsensoren beschikbaar die het verkeer tellen vanuit je huis. Het is een nieuwe techniek die getest en onderzocht wordt in de Oosterparkwijk. Via mijnnoosterparkwijk.nl, de buurtmail en verschillende social mediakanalen werden wijkbewoners opgeroepen om mee te doen. Projectleider Terry Albronda: "bewoners uit verschillende delen van de wijk meldden zich hiervoor aan. Zij gaan als 'burgerwetenschapper' bijdragen aan het meten van het verkeer in hun straat."

De gemeente Groningen doet al jaren verkeerstellingen. Dat gebeurt vaak op grotere doorgaande wegen en op belangrijke fietspaden. Hoe de verkeerssituatie in woonstraten precies is, is niet altijd bekend. Terry: 'Mensen vragen zich bijvoorbeeld af hoeveel fietsers er door hun straat gaan, hoe het zit met zwaar verkeer zoals vrachtwagens, wat de drukke momenten van de dag zijn en of je bijvoorbeeld verandering ziet wanneer het regent.' Door een half jaar ook in woonstraten te meten worden gegevens verzameld die antwoord kunnen geven op deze vragen. Terry: 'En deze gegevens gebruiken we ook voor het mobiliteitsbeleid in de stad.' De Telraam voldoet aan alle AVG-eisen. Terry: 'De Telraam meet alleen bewegingen en kan daardoor 'zien' of er

bijvoorbeeld een fietser of een auto langsrijdt. Het scant niet wie er op de fiets of in de auto zit. Gezichten en kentekenplaten zijn bijvoorbeeld niet te herkennen'.

Hoewel deze manier van werken voor Groningen uniek is, worden Telraamsensoren al op meerdere plaatsen in Nederland (provincie Utrecht, Amsterdam en Ameland) en België (Brussel stad, Mechelen, Leuven en Luik) ingezet. De 20 Oosterparkers die meedoen krijgen 22 juni een workshop over de Telraam zodat ze het daarna direct zelf kunnen installeren. Het verkeer dat gemeten wordt in de Oosterparkwijk is vanaf

dat moment live voor iedereen te volgen op de website van Telraam. Meer informatie hierover lees je op <https://www.telraam.net/nl/network/groningen>.

Het laatste nieuws over dit project lees je in de buurtmail en op mijnnoosterparkwijk.nl.

Dit project is een initiatief van de gemeente Groningen en wordt uitgevoerd in samenwerking met Telraam. Het project maakt deel uit van de CIVITAS FastTrack Coordination and Support Action en is mede gefinancierd door het European Union Horizon 2020 reasearch and innovation programme.

WIJ OOSTERPARKWIJK
WIJ OOSTERPARKWIJK
 Heesterpoort 1
 9713 KX Groningen

 T 050 367 89 60
 E wijooosterparkwijk@WIJ.groningen.nl
 I wij.groningen.nl/oosterparkwijk

 Openingstijden
 werkdagen tussen
 09.00-17.00 uur

Financiën

Weg met het woord 'schulden'

Het woord 'schulden' draagt een zware lading van schuldgevoel en schaamte met zich mee. Daarom is het tijd voor verandering in ons taalgebruik. Laten we het voorbeeld van de Engelsen volgen, die twee verschillende woorden gebruiken: 'debt' voor schuld en 'guilty' voor schuldig zijn. Dit subtiele verschil kan een grote impact hebben op de perceptie van betalingsproblemen.

Een recent gesprek met iemand die zelf met geldproblemen te maken had, bracht dit onderwerp aan het licht. Zij vroeg zich af waarom zij zich schuldig zou moeten voelen over schulden die anderen voor haar hadden gemaakt. Deze gedachte raakt een gevoelige snaar en benadrukt dat veel mensen onnodig schuldgevoelens ervaren.

Als reactie hierop besloot ik op het gebied van financiële ondersteuning om het woord 'schuld' zoveel mogelijk te mijden. Door het gebruik van alternatieve termen kunnen we de focus verleggen naar het vinden van oplossingen en het bieden van steun aan mensen in financiële moeilijkheden.

Taboe

Het is van groot belang dat we het taboe rondom betalingsproblemen doorbreken en het schuldensigma achter ons laten. Mensen moeten zich vrij voelen om hulp te zoeken zonder angst voor veroordeling. Een samenleving gebaseerd op begrip en ondersteuning, zonder schuldgevoelens, is het streven.

Laten we samenwerken aan een samenleving waarin financiële zorgen openlijk besproken kunnen worden en waarin we elkaar helpen om weer op de been te komen. Het begint bij een verandering in taalgebruik en het bieden van begrip en compassie. Laten we streven naar een toekomst waarin financiële problemen niet langer een taboe zijn, maar een onderwerp waar we vrij over kunnen praten en waarvoor we gezamenlijk oplossingen vinden.

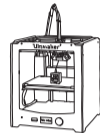
Axel Kroeze – maatschappelijk werker

Financiële tip van GeldWIJs

Steeds vaker horen we dat bewoners moeite hebben met het kopen van spullen en vaak zijn dat kleren. Is dat bij u het geval? Neem dan eens een kijkje in de nieuwe weggeefwinkel van Cindy op de hoek van de Zaagmuldersweg en Merelstraat! Open op dinsdag, woensdag en zaterdag van 10:00 - 14:00 uur. Of in Kledingbank de Zeecontainer aan de Pop Dijkemaweg 31a. Open van maandag tot en met vrijdag van 09:00 - 14:00 uur. En op zaterdag van 9:00 - 12:00 uur.

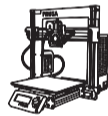
Kent u het Fablab al?

Net over de brug bij het damsterdiep tussen de Bauhaus en de Ikea ligt het Fablab. Een geweldige plek om met technologie bezig te zijn. Het doel is om maaktechnologie toegankelijk te maken. Om mensen met een project in staat te stellen hun idee of digitaal ontwerp tastbaar te maken. Momenteel zoeken wij vrijwilligers die het leuk vinden deze technologie en creativiteit te leren en uit te dragen.

De naam Fablab bestaat uit twee delen fab voor fabrication en lab voor laboratory. Een plek waar je dus prototypes kan maken. Het is een internationaal concept dus je vindt Fablabs over de hele wereld. Bij Fablab Groningen zijn we een non-profit met de volgende 4 pijlers: open inloop, onderwijs, ondernemerschap en ontwikkeling.

Een greep uit de apparaten die wij hebben. Een lasersnijder, 3D printers, Resin printers, een stickerplotter, een vacuümvormer en 3D scanners. Vooral met het combineren van deze machines kun je erg geavanceerde dingen doen. Graveer een logo uit acryl en verlicht het met elektronica of 3D print een mal om er vervolgens een object in te gieten.

Wij zijn een organisatie gerund voornamelijk door vrijwilligers. Met deze groep verzorgen wij workshops en helpen we klanten met hun ontwerp. Zo leren we van elkaar. Het do el is zeker niet om alles te weten, en vooral om vragen te blijven stellen en dingen te blijven ontdekken. Verder is vrijwilliger zijn bij het Fablab ook een goede manier om je netwerk uit te breiden en erachter te komen wat makend Groningen zoal doet. Kortom, bij het Fablab vind je een leuke gemeenschap met een passie voor maken.

Wil je een keer langskomen op het Fablab, dat kan. Tijdens de open inloop op vrijdag van 10:00-14:00 ben je welkom zonder afspraak. We zitten in het Kwadraat aan de Lübeckweg 2. Enthousiast en benieuwd hoe het is onderdeel te zijn van het Fablab? Stuur een mailtje naar info@fablabgroningen.nl dan maken we een afspraak voor een persoonlijke kennismaking. Voor meer informatie kijk op onze website: <https://www.fablabgroningen.nl>.

**FABLAB
GRONINGEN**

Buitenspeeldag bij SVO/Van Houten!

Hé, jij daar! Op 14 juni is het tijd voor een superleuke buitenspeeldag bij SVO/Bij VAN Houten. Dit is een landelijk initiatief waarbij we de hele dag buiten gaan spelen en plezier maken.

Maar dat is nog niet alles! Elke donderdag hebben we een fantastisch kookclubje speciaal voor kinderen. Je kunt leren hoe je zelf heerlijke gerechten kunt klaarmaken. Het is echt een smakelijk avontuur! Het kookclubje vindt plaats van 15.15 tot 18.00 uur bij SVO, op de oliemuldersweg 47.

En dat is nog niet alles, want elke dinsdag en donderdag ben je van harte welkom bij SVO. We hebben daar superleuke activiteiten gepland waar je aan kunt deelnemen. En op woensdag kun je terecht bij het JOP voor nog meer plezier.

Maar wacht, er is meer! Voor de zomervakantie zijn we bezig met de voorbereidingen voor een geweldig hutendorp. Samen gaan we een dorp bouwen met hutten waarin je kunt spelen en avonturen kunt beleven. Dat wordt echt een te gekke ervaring!

Dus, lieve avonturiers, zorg dat je erbij bent en mis deze geweldige activiteiten niet. We hebben zoveel plezier en avontuur voor jullie in petto. We kunnen niet wachten om samen met jullie te spelen, koken en bouwen. Hou onze sociale media goed in de gaten, want daar vind je alle informatie die je nodig hebt. Tot snel!

Verzorging Schoolplein Van Houten

Op het schoolplein bij Van Houten staan bloembakken waar groenten en kruiden worden gekweekt. Nu is de vraag: wie heeft er tijd en vindt het leuk om deze af en toe te verzorgen? Het gaat om taken zoals water geven, een beetje onkruidvrij houden en natuurlijk wat zaaiwerk doen. Als je interesse hebt of meer wilt weten, neem dan contact met ons op. We laten het graag zien en vertellen er graag over.

Lub Snijder 06-55465099
lub.snijder@wij.groningen.nl

Ingelijst

Je bent actief in de Oosterparkwijk, waar houd je je mee bezig?

Mijn naam is Michel Meeuwissen. Ik ben assistent-beheerder op het wijkcentrum Bij Van Houten. Daar valt van alles onder van het openen en sluiten van de gebouwen, tot het koken van soepen en het zetten van koffie, stofzuigen, bezoekers ontvangen, het groen rond het gebouw onderhouden en nog veel meer.

Wat vind je het leukste aan je werk in de wijk?

Het afwisselende karakter. De ene keer ben je aan het gras maaien, dan weer boodschappen aan het doen en dan ben je weer vloertegels aan het leggen. Geen dag is hetzelfde.

Wat is de leukste ervaring die je in je werk hier hebt gehad?

Er was een jong koolmeesje door het raam naar binnen gevlogen en die zat vast in de kantine. Met het hele beheerteam hebben we urenlang geprobeerd het beestje te vangen om hem weer buiten te krijgen. Uiteindelijk lukte het en kon het beestje zijn vrijheid weer tegemoet vliegen.

Aan wie wil je deze pen graag doorgeven?

Aan Alie Vos, een vaste bezoeker van het wijkcentrum.

Workshop: Hoe werkt mijn auto?

Help, nu brandt er weer een lampje. Is dat erg? En nu?

Ben je benieuwd naar de globale werking van je auto? Wil je leren hoe je olie en andere vloeistoffen kunt controleren? Wil je basiskennis opdoen over je auto en begrijpen hoe hij werkt? Leer hoe je eenvoudig onderhoud zelf kunt uitvoeren en waar je op moet letten.

Op zaterdag 8 juli organiseren wij een basisworkshop waarin we dit allemaal uitleggen. Wijkbewoner Lineke en ondergetekende gaan dit verzorgen bij Van Houten. We verwelkomen je graag op 8 juli van 13.00 tot 15.00 uur aan de Oliemuldersweg 47.

Geef je op bij: Lub Snijder 06-55465099
lub.snijder@wij.groningen.nl

Jeugdactiviteiten in de wijk

Het jeugdteam van WIJ Groningen organiseert samen met partners in de wijk binnen- en buitenactiviteiten voor iedereen tot 18 jaar. Van voetbal tot dansen en van knutselen tot peutergym. Er is voor iedereen wat te beleven. De perfecte kans om nieuwe vrienden te maken, lekker bezig te zijn en plezier te hebben!

Alle activiteiten zijn gratis en je kunt gewoon binnenlopen.

En zit je ergens mee of wil je je verhaal kwijt, dan kan dat ook bij ons. We zijn er speciaal voor jou. We denken met je mee en helpen je verder als dat nodig is.

In het overzicht hiernaast lees je wat er allemaal te doen is.

Zien we je gauw?

WEKELIJKSE JEUGDACTIVITEITEN T/M JULI 2023

MAANDAG

Ouder en Kind Café (0-5 jaar)

Samen met andere ouders spelen en kletsen. Om de week behandelen we een thema

Tijd: 9.30-11.30 uur
Waar: Heesterpoort 1
Contactpersoon: Rosbina (06 31781337)

Peutergym (3-6 jaar)

Lekker bewegen voor de kleintjes

Tijd: 14.30-15.30 uur
Waar: Gymzaal Goudenregenplein 16
Contactpersoon: Nick (06-22960423)

Proef het Seizoen (8-12 jaar)

Samen koken en eten met producten van het seizoen

Tijd: 14.30-17.00 uur
Waar: Bie de Buuf, Paradijsvogelstraat 10
Contactpersoon: Rosbina (06 31781337)

DINSDAG

Soos 10+

Chillen, kletsen, Playstation 5 FIFA, darten en tafelvoetbal

Tijd: 19.00-20.00 uur / vanaf 12 jaar tot 21.00 uur
Waar: JOP, Klaprooslaan 304a
Contactpersoon: Rafael (06 28139406)

WOENSDAG

Doelclub (4-8 jaar)

Wekelijks verschillende activiteiten zoals kleien, speurtocht en knutselen

Tijd: 14.30-16.00 uur
Waar: bij Van Houten, Oliemuldersweg 47a
Contactpersoon: Yvonne M. (06 55465632)

Open inloop

Tijd: 14.00-17.00 uur
Waar: JOP, Klaprooslaan 304a

Dansen (6+ jaar)

Samen dansen onder leiding van dansdocent Tim Braams

Tijd: 14.00-15.00 uur (t/m 5 juli)
Waar: JOP, Klaprooslaan 304a
Contactpersoon: Tjarda (06 11564212)

WOENSDAG

Spelcontainer (6+ jaar)

Samen spelen met speelgoed uit de container: skelter, skeelers, steps en heel veel ander speelgoed

Tijd: 15.00-17.00 uur
Waar: JOP Plein
Contactpersonen: Yvonne Z. (06 63145231) en Rafael (06 28139406)

Soos 10+

Chillen, kletsen, Playstation 5 FIFA, darten en tafelvoetbal

Tijd: 19.00-20.00 uur / vanaf 12 jaar tot 21.00 uur
Waar: JOP, Klaprooslaan 304a
Contactpersoon: Tjarda (06 11564212)

DONDERDAG

Spelcontainer (6+ jaar)

Samen spelen met speelgoed uit de container: skelter, skeelers, steps en heel veel ander speelgoed

Tijd: 15.00-17.00 uur
Waar: Oude SVO pleintje
Contactpersonen: Yvonne Z. (06 63145231) en Rafael (06 28139406)

Kookclub (8-12 jaar)

Tijd: 15.15-18.00 uur
Waar: bij Van Houten, Oliemuldersweg 47a
Opgave verplicht: Yvonne M. (06 55465632) of Gisela (06 14301158)

VRIJDAG

Meidenclub (8+ jaar)

Echte meiden dingen doen, zoals knutselen, bakken, make-up, spelletjes en meer

Tijd: 14.00-16.00 uur
Waar: bij Van Houten, Oliemuldersweg 47a
Contactpersoon: Yvonne M. (06 55465632)

Voetbal (12+ jaar)

Tijd: 19.30-21.00 uur
Waar: Gymzaal Goudenregenplein 16
Contactpersoon: Fenke (06 27334147)

ZONDAG

Sport en Spel (6+ jaar)

Tijd: 14.00-15.00 uur
Waar: Cruijff Court, Ploenstraat/Resedastraat
Contactpersoon: Fenke (06 27334147)

ZOMERKAMP 2022

ZOMERKAMP 2023

OOSTERPARKWIJK

KAMPEERBOERDERIJ THE LORYANN
HOUTWAL 11, 9243 KC BAKKEVEEN
FRIESLAND
KOSTEN: €35-
(IN OVERLEG IS ONDERSTEUNING MOGELIJK)

31 JULI - 3 AUGUSTUS

VOOR MEER INFO EN AANMELDEN
KAMP@OOSTERPARKWIJK@GMAIL.COM
TEL: 06 21945030

BUITENSPEELDAG OOSTERPARKWIJK 14 JUNI 2023

Thema: KNALFEEST!!!!!!!

Waar:

plein Bij van Houten

Cruyffcourt en
speeltuin SVO

oliemuldersweg 47

Met

start:

14:30 - 16:30

4 t/m 12
jaar

Met

Workshop
Capoeira

spelen

Limbo
dansen

Kabouters
Ranja

JP-cone
(pionnen)
spel

Disco

En nog
meer

sieraden
maken

spring
kussen

kinder
tattoes

ijs

DUURZAAM

| OOSTERPARK |

Snoeisels in de Oosterparkwijk

De groene kliko's reden in de maand april af en aan door de wijk! Het was een fantastisch gedonder door de straten en wat leuke reacties van bewoners die EINDELIJK die enorme vlinderstruik konden snoeien. Als wijkbewoner kreeg je de kans om een groene container te lenen en zo het grove snoeiwerk kwijt te kunnen. Want... wat een gedoe om dat in de ondergrondse containers te moeten drukken. Er zijn 34 groene containers naar huis gerold en weer vol teruggebracht. Wij hebben ervoor gezorgd dat ze geleegd werden. Goede actie en samenwerking met Gemeente Groningen, Paradijsvogeltuin en Wijkcentrum bij Van Houten. Volgend jaar weer!

Ook leuk! De Paradijsvogeltuin zet de actie door, dat betekent dat je het hele jaar je snoeiwerk daar kwijt kunt raken. Daar worden ze namelijk blij van want het snoeiwerk gebruiken ze weer in de tuin. Op het terrein de bordjes volgen.

Stekjeskast

De stekjeskast is geopend! Of eigenlijk hij is al in gebruik. Precies een week geleden, tijdens het Mini Natuurfestival, is hij officieel geopend en de Kinderambassadeurs; Avalon, Caitlin, Fos en Stijn hebben de eerste stekjes in de kast geplaatst. In de stekjeskast kunt u stekjes ruilen met andere bewoners. Je kunt hem vinden in de schaduw tuin op het plein van het Wijkcentrum bij Van Houten. Ruilen, nemen en geven alles mag en kan.

Hulde voor wijkbewoner Lucie die de kast heeft opgeknapt en er prachtige schilderwerkjes op heeft gemaakt! Lang leve de biodiversiteit. Hatsee!

STADSRESTAURANT

| HET OUDE POLITIEBUREAU |

Dauwtrappen

Sinds vorig jaar is deze nieuwe traditie geboren. Ook dit jaar stond op Hemelvaartsdag om 6:00 uur 's morgens een grote groep mensen paraat bij Bie de Buuf voor de vroege vogeltocht. Onder leiding van vogelaars Fokke en Maaïke van IVN natuureducatie gingen ze op pad om te kijken welke vogels wakker waren in de Oosterparkwijk. Bie de Buuf, Gebrand en Bakker en Stadsrestaurant Het Oude Politiebureau waren speciaal vroeg opgestaan om iedereen allerlei lekkers te serveren. Iedereen was enthousiast en het was een super leuke manier om de wijk op deze manier te zien ontwaken. Daarna volgde een groep van jonge gezinnen die een speurtocht door de wijk hebben gespeeld. Ook zij hebben bij alle 3 de locaties kunnen pauzeren om wat lekker te eten en te drinken.

Ode aan het onkruid

24 juni: Stadsrestaurant Het Oude Politiebureau (HOP), Zaagmuldersweg 3. Wist je dat de paardenbloem de meest bezochte plant is door bijen en andere nectar Snoepers? Of dat er zonder brandnetel geen vlinders meer rond fladderen? Is onkruid wel onkruid? Ze zijn misschien wel de belangrijkste planten voor de grond, insecten en voor ons.

De Ode

16.00 uur : op het grasveldje bij HOP Deze middag zetten we 'onkruid' in het zonnetje. Kom kijken en luisteren naar de schoonheid en ontdek het belang van onkruid. EN er wordt een prachtig lied voor ons gezongen door het koor van de Oosterparkwijk, geschreven en gedirigeerd door Lucie Dekker. Nadien te beluisteren middels de QRcode op de informatiebordjes bij het veldje.

DJ botanical

13.30-19.00 uur: HOP aka dj de Groef speelt deze bijzondere middag fleurige deuntjes op het terras van HOP. JAAAZEKER je leest het goed! Het terras is open voor een drankje, borreltje en wat happerij voor erbij.

Wildplukwandeling

13:30-15:30 uur: HOP, aanmelden via greendreamster.nl

Wat is onkruid eigenlijk en is het eetbaar? Tijdens deze wildplukwandeling met het thema 'Ode aan het Onkruid' ga je met andere ogen kijken naar de wilde planten die we 'onkruid' noemen. Wandel mee met lokale wildplukgids Sanne Scheltena en ontdek de culinaire waarde van onkruid. De wandeling eindigt weer bij HOP waar jullie worden opgewacht met een wildgeplukt hapje en drankje. De kosten bedragen €20,- per persoon. Vol = vol

HET WIJKBEDRIJF IN JOUW WIJK

In de Oosterparkwijk ontwikkelen we projecten om de wijk nóg een stukje leuker, mooier, schoner, duurzamer en veiliger te maken. Mét en vóór Oosterparkers. Of u nu als bewoner af en toe wilt helpen, structureel als vrijwilliger aan de slag wilt of juist begeleiding zoekt in uw werkontwikkeling of stage wilt lopen, het kan allemaal.

Op de website van duurzaamosterpark.nl/over-ons staat het contactformulier waar u uw vraag/wens kunt stellen. Ook kunt u een Whats app sturen naar 06-15254988.

We nemen dan zo spoedig mogelijk contact met u op.

Zoeken we samen naar leuke activiteiten waar u kunt aanhaken.

#samenmakenwedewijk